

veto

onafhankelijk studentenblad

jaargang 46 nummer 8

2 maart 2020

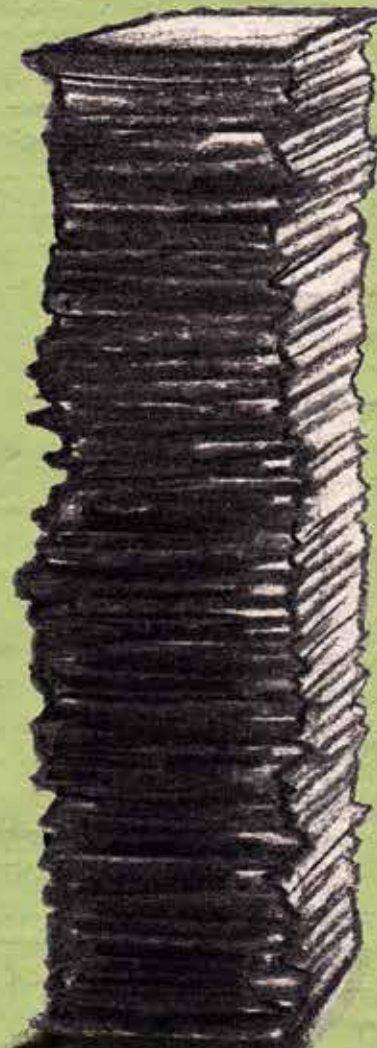
tweewekelijks blad

erkeningsnummer p706128

afgiftekantoor Leuven

PB-PP | B-02817
BELGIË(N) - BELGIQUE

Sisyfusarbeid

ONDERWIJS

Deliberatiepakket en
mijlpaal doorgelicht

STUDENT

Studentenjob is geen
tweedrangswerk

NAVRAAG MET LECTR

'De naam Lectr
teistert journalisten'

EDITORIAAL

Trouw aan mei '68

De KU Leuven heeft een probleem in haar beslissingscultuur en dat baart ons als soixante-huitards zorgen.

De alma mater lanceert eigengereid haar visie en zet vragen van haar stakeholders opzij. Dat zagen we al in het dossier van de centrale inschrijvingsgelden voor internationale studenten, waar de KU Leuven recent haar staart moest intrekken door het verzet van de faculteiten. Dat veroorzaakte toen niet al te veel rumoer, omdat het enkel de studenten van buiten de Europese Economische Ruimte betrof.

Nu heeft de KU Leuven zich echt verkeken. Tijdens de blokperiode moest de studentenraad op tafel springen om een draconische maatregel te weren uit de plannen: ineens verscheen in nota's de regel om in twee jaar al je eerstejaarsvakken te halen. Als dat niet lukt, een jaar uitsluiting van de KU Leuven.

Dat je zoiets in de blok bespreekt, kan niet. Waarvoor heb je de studenten dan in de eerste plaats een half jaar betrokken in een technische werkgroep? Om hen achteraf dubbel en dik te laten voelen dat je hun mening enkel wilt als het je uitkomt?

De onvoorwaardelijke uitsluiting van de universiteit is nu van tafel. Maar het verzet van de studentenraad verhinderde de KU Leuven niet om minstens het principe van de mijlpaal-op-tweejaar door te duwen. Problematisch, want er moet nog veel cijfermateriaal opgevraagd worden. We weten eigenlijk nog niet of de mijlpaalregel helpt voor studievoortgang.

We hadden niet veel moeten hopen, want het dossier begon al onder slecht gesternte. De rector kondigde de krachtlijnen van het nieuwe herkansingsbeleid deze zomer in interviews aan - zonder intern af te toetsen en voordat er een beslissing was genomen op de Academische Raad. Om vervolgens zelf in een technische werkgroep te gaan zitten om de maatregelen gedaan te krijgen.

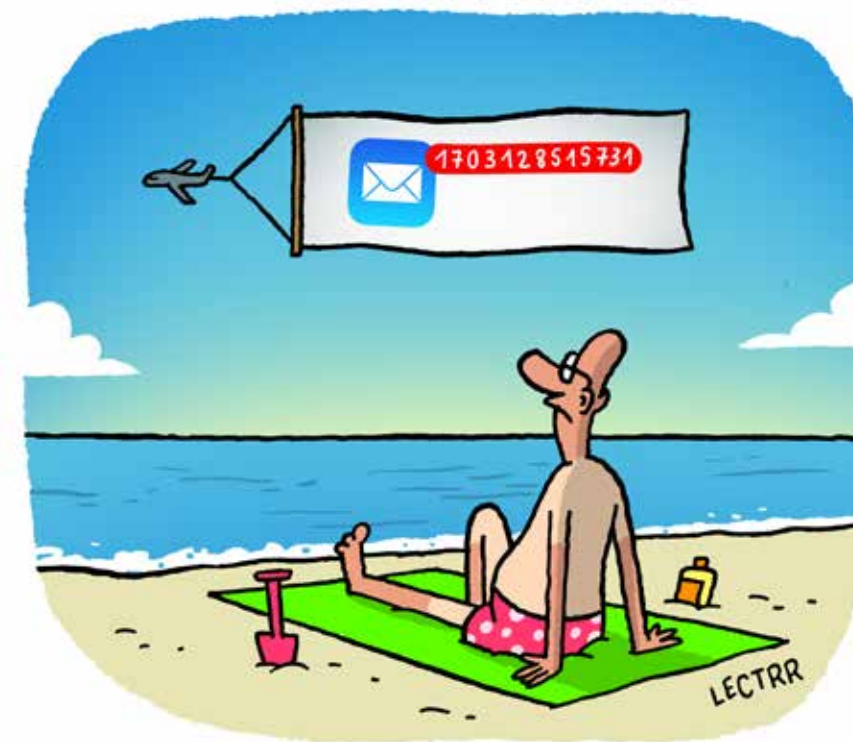
De nieuwe regels zijn pas voor het academiejaar 2021-2022 en zijn dus niet voor de huidige generatie studenten. Maar die maakt zich toch zorgen; het artikel over deliberatiepakket en mijlpaal was een van de meest gelezen stukken van het academiejaar. Op sociale media bereikten we meer mensen dan er KU Leuven-studenten zijn.

De enige zekerheid die nu rest: studenten zijn strijdvaardig en hebben geen handicaps meer om te redden wat te redden valt.☺

Pieter Jaspers is redacteur internationaal, Tijs Keukeleire is redacteur onderwijs. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

CARTOON VAN DE WEEK

door Lectrr

Herkansingsbeleid doorgelicht	4	ONDERWIJS
Bibliotheken Humane Wetenschappen	6	ONDERWIJS
Samenwerking KU Leuven en AB Inbev	8	SOCIAAL
Een nieuwe voorzitter voor de Studentenraad Associatie Leuven	9	ONDERWIJS
Klimaatopinie	10	ONDERZOEK
Wonderzoek: stortplaatsen gerecycleerd	11	ONDERZOEK
Studentenarbeid	12	STUDENT
Interview Bart Somers	14	SOCIAAL
De waarheid	16	SPLINTER
Hotspots in Leuven	18	BEELD
Domiciliëring	20	SOCIAAL
Tuchtprocedures van universiteiten	24	INTERNATIONAAL
Interview Sandra Arenas Pérez	26	SOCIAAL
Ithaka	30	CULTUUR
Navraag met Lectrr: 'In feite mag je nog steeds bijna alles zeggen'	32	NAVRAAG

Vraagtekens over gevolgen en uitzonderingen mijlpaalregel

De Academische Raad wil dat studenten binnen de twee jaar al hun eerstejaarsvakken halen. Wat de gevolgen en uitzonderingen zullen zijn, staat nog niet vast. De maatregelen zijn voor 2021-2022.

door [Tijs Keukeleire](#)

De Academische Raad zou het idee genegen zijn geweest van een commissie in te stellen wanneer studenten na twee jaar voor één eerstejaarsvak nog niet geslaagd zijn. Het voorstel wordt verder besproken in een werkgroep.

De regel om binnen de twee jaar je mijlpaal (het moment waarop je al je eerstejaarsvakken hebt afgerond, red.) te halen is een specificering van de huidige bindende voorwaarde om binnen de twee jaar 50% CSE te halen. Als dat niet lukt kan je nu een jaar niet inschrijven aan de KU Leuven – origineel ook het bedoelde gevolg voor de mijlpaalregel.

Dat heeft de studentenraad eruit gekregen. Enerzijds wordt verder onderzocht welke uitzonderingen - zoals voor één vak - toelaatbaar zijn, anderzijds in welke opleidingen een student mag herstarten als die tegen de mijlpaalregel is gebotst.

Schrijnende gevallen

De KU Leuven wil studenten aanmoedigen om de mijlpaal in één jaar te halen door focus op dat jaar te leggen, onder andere via begeleiding. De

Men wil vermijden dat studenten na drie of vier jaar nog steeds niet geslaagd zijn voor een lastig eerstejaarsvak

universiteit wil ook vermijden dat studenten tegen de lamp lopen als ze na drie of vier jaar nog steeds niet geslaagd zijn voor een lastig eerstejaarsvak als wiskunde of statistiek. Zij eindigen dan zonder diploma, en met een heel aantal verloren jaren.

'Dat zijn niet veel gevallen, maar dat is dramatisch voor die studenten', zegt vicerector Onder-

wijsbeleid Tine Baelmans. 'Het komt voor in ongeveer elke faculteit en dat is een zorg voor heel wat onderwijsverantwoordelijken, decanen en vice-decanen.'

Precieze cijfers over de grootte van de groep zijn er niet. 'Het is allemaal wat anekdotisch, dit is cijfermateriaal dat opgevraagd wordt', zegt Lot-

'Het is allemaal wat anekdotisch, dit is cijfermateriaal dat opgevraagd wordt'

te Delemarre, voorzitter van de studentenraad. 'Het is vooral belangrijk dat we zicht krijgen op de grootte van deze groep en hoe we hen in vroegere stadia van hun studieloopbaan kunnen identificeren.'

Studieduurverlenging?

Er bestaat kritiek dat de mijlpaalregel studieduurverlenging juist in de hand werkt: een student die na twee jaar moet stoppen met een opleiding, komt minstens twee jaar later op de arbeidsmarkt als hij daarna van richting verandert.

Er is cijfermateriaal van de groep die drie keer een vak opneemt en toch een diploma haalt. Die groep ligt jaarlijks in de tientallen, maar is even groot als de groep die er niet in slaagt. Er is ook beslist dat een student tot hij die mijlpaal haalt maximum 60 studiepunten kan opnemen. Dat kan studenten verhinderen om sneller hun achterstand in het eerste jaar in te halen. Decanen denken dat het hun slaagkansen juist verhoogt.

Struikelvakken

Tegelijk lanceert de vicerector een project om de struikelvakken van individuele opleidingen te herbekijken. Er zal gekeken worden naar de plaats van de vakken in de opleiding en hoe studenten beter kunnen worden voorbereid.

Tot nu werden struikelvakken louter gedefinieerd aan de hand van de slaagpercentages. 'Nu

kijken we naar de studenten die hun traject binnen de drie jaar afwerken', zegt vicerector Baelmans. 'Waar worstelen zij mee, waar lopen zij tegenaan?'

Dit moet gebeuren op opleidingsniveau, waardoor het centrale niveau er minder een hand in heeft. Nog een aantal andere zaken moeten daar

worden bekeken in kader van de mijlpaal, zoals de niet-tolereerbare vakken.

Deliberatiepakket

Delibereren maakt zijn *comeback* in het tweede grote luik van de nieuwe beslissingen. In 2009-2010 voerde de KU Leuven het tolerantiekrediet in: een student mag zelf achten en negens tolereren voor een maximum van 10% van de studiepunten die hij of zij nog heeft af te leggen. Voor eerstejaarsstudenten is dat beperkt tot 12 studiepunten.

Er blijkt een omvangrijke groep eerstejaars te zijn die hun tolerantiekrediet uit voorzichtigheid niet inzet. Zo missen ze de kans om met een schone lei in het tweede jaar te beginnen.

Enter deliberatiepakket: in het eerste jaar worden voor maximum 12 studiepunten achten en negens gedelibereerd, maar enkel als dat de student in een keer zijn mijlpaal doet behalen. Bovendien moet de student al zijn examens hebben afgelegd en een gemiddelde van minstens 50% hebben.

De nieuwe deliberatiemaatregelen komen naast de bestaande 30% CSE-maatregel, die wordt herdoopt tot 18 studiepunten-maatregel.

Winnaars en verliezers

Er zijn winnaars en verliezers van de maatregel. Een student die een zeven en een acht voor twee

zesstudiepuntenvakken haalt, kan nu de acht tolereren en enkel het andere vak meenemen. Starters in 2021-2022 zullen beide moeten meenemen.

De vraag is of dit verlies wel wordt gecompenseerd door de winst. 'Op dit ogenblik zijn er zo weinig studenten die een vak tolereren in het eerste jaar, dat er nu meer zullen gedelibereerd worden', zegt vicerector Baelmans. 'In die zin zijn er dus meer studenten geholpen met de maatregel dan dat er studenten slechter mee zullen af zijn.'

Bovendien, zo zegt Baelmans, haalt het vooral

Tot een student de mijlpaal haalt mag die maximum 60 studiepunten opnemen

onzekerheid uit het systeem: een student weet na een jaar in het huidige systeem helemaal niet waar hij aan toe is en moet dus een moeilijke inschatting maken zonder te weten wat er hem in de toekomst nog te wachten staat.

24 studiepunten

Anderzijds houd je nog 12 studiepunten over voor het tweede en derde jaar om zelf te tolereren. Dat was onder andere een vraag van de studentenraad: 'We zien in bepaalde opleidingen nog struikelvakken in de derde fase. Het zou jammer zijn dat deze studenten studieduurvertraging oplopen door onvoldoende tolerantiekrediet', zegt voorzitter Delemarre.

Uit cijfers blijkt dat maar een miniem aantal studenten aanspraak op de volle 24 studiepunten zou kunnen maken. Daarvoor moet de puzzel he-

lemaal kloppen. In een opleiding als Rechten, dat met grote vakken zit in het eerste jaar, is de kans klein.

Opt-out

Een andere eis van de studenten: een opt-out. Je kan een gedelibereerd vak toch opnieuw opnemen als je wil. Dat komt goed uit voor studenten die een buitenlandse master willen doen. Die verisen soms dat je voor al je vakken geslaagd bent.

Maar weinig studenten zullen nog durven het risico van de opt-out te nemen door de mijlpaal, voorspelt Delemarre. 'Je kan je acht of negen niet overdragen naar je volgende jaar. Dus als het vak alsnog in je tweede jaar niet lukt, stoot je misschien tegen de mijlpaal aan.'

Er is nog geen definitieve beslissing over de timing van de deliberatie (voor of na de herexamens) en over eventuele verplichte infosessies voor studenten in de gevarezone. 'We zijn blij dat iedereen zich kan vinden in het principe, maar betreuren het feit dat sommigen aangeven dat hier niet de nodige middelen voor zijn', zegt Delemarre.

Studentenvertegenwoordiging

Het dossier is vorig semester door een technische werkgroep uitgewerkt en twee keer op de relevante raden gebracht. Baelmans maakt zich sterk dat de studenten overal heel goed het gesprek mee hebben gevoerd: 'Het proces is co-creatief verlopen.'

Nochtans hebben enkele belangrijke vergaderingen plaatsgevonden in de examenperiode. Zo zijn de gevolgen aan het niet behalen van de mijlpaal pas heel laat in nota's verschenen. 'Desondanks hebben we vanuit de studenten aan goede vertegenwoordiging gedaan', zegt Delemarre.⊘

Onderwijskortjes

door [Tijs Keukeleire](#)

Koenraad Debackere moet kiezen

Koenraad Debackere, algemeen beheerder van de KU Leuven en ceo van KU Leuven Research & Development moet mogelijk een van zijn functies naast zich neerleggen. Hij is immers voorgedragen als voorzitter van KBC Groep. Regels van de Europese Centrale Bank vereisen dat hij voldoende tijd en een buffer voor onvoorziene omstandigheden voorziet. Naast het tijdsgelbrek is er ook bezorgdheid over mogelijke belangenvermenging indien Debackere zijn posities behoudt: KBC is een van de huisbankiers van de KU Leuven.

15 jaar Kinderuniversiteit

De Kinderuniversiteit van de KU Leuven is vijftien jaar oud en ging dit jaar langs heel wat campussen. De Nayer in Sint-Katelijne-Waver was aan de beurt, net als Brussel, Gent, Geel en Antwerpen. Daar daagden zo'n 150 acht- tot dertienjarigen op.

Kulak zegt nee tegen nieuwe masters

KU Leuven campus Kulak Kortrijk gaat de master TEW/handelsingenieur niet inrichten. Het had daar toestemming voor gekregen van Vlaanderen, maar eigenlijk ongevraagd. De toestemming was er gekomen op vraag van Voka West-Vlaanderen. 'De inrichtingskost van zo'n opleiding is niet te schatten', legt vicerector Kulak Piet Desmet uit. 'In tijden van rationalisering is het niet wijs om een omgekeerd signaal te geven.' Kulak ziet meer mogelijkheden in nieuwe manama's en postgraduataten, waarvoor in tegenstelling tot de masters wel vers Vlaams geld is voorzien.

[Lees meer op veto.be](#)

Bibliothecarissen: 'Print of digitaal maakt mij niet veel uit. Wij doen aan dienstverlening'

Na een open brief tegen de keuze voor het digitale boek (Veto 4607), meldde onder meer de bibliothecaris van Rechtsgeleerdheid zijn ongenoegen. Een daling van de uitleen blijkt het grootste argument.

Wat vooraf ging

Begin februari is ophef ontstaan over een visenota van de Campusbibliotheekraad van de groep Humane Wetenschappen. De nota voorzorg voor 2040 een steile daling van de fysieke bibliotheekcollecties. Verschillende actoren uitten hun bezorgdheden, onder andere in een open brief (*Veto 4607*).

door [Tijs Keukeleire](#)

De daling komt volgens de bibliothecarissen omdat de online collectie uitbreidt. Eerst was er de omslag naar de e-journals, nu is er die naar de e-books. Chris Schroeven, bibliothecaris voor Economie en Sociale Wetenschappen: 'Dat wil niet "geen boeken meer" zeggen. Er is een omslag van print naar elektronisch.'

'Men moet zich geen illusies maken: over tien jaar gaan grote uitgevers geen papieren boeken meer willen uitgeven'

[Christoph Malliet](#), bibliothecaris Rechtsgeleerdheid

De evolutie voltrekt zich vooral bij de gedragswetenschappen zoals psychologie of economie. In de eerste plaats verouderd de collectie daar sneller. Het recht verandert bijvoorbeeld vaak, zegt bibliothecaris van Rechtsgeleerdheid Christoph Malliet: 'Ik heb bijna geen boeken van voor 1990.'

Geesteswetenschappen

In de geesteswetenschappen zoals filosofie of theologie verouderd de literatuur minder snel. Het is ook andere literatuur: er wordt nog meer gepubliceerd in boeken, terwijl in de gedragswetenschappen het zwaartepunt op de tijdschriften ligt. De omslag naar e-books komt nu pas op stoom, die van tijdschriften is al verder gevorderd.

Dat verschil verklaart deels het verzet vanuit die faculteiten, wiens decanen mee de open brief tekenden in februari. De breuklijn tussen gedrags- en geesteswetenschappen is echter niet zo strikt. Zo tekende Bernard Tilleman van Rechtsgeleerdheid wel, terwijl Jo Tollebeek van Letteren – een geesteswetenschap bij uitstek – een van de auteurs van de visietekst was.

Dienstverlening

De omslag naar digitaal wordt vooral gedreven door het aanbod en de wensen van de gebruikers. Demmy Verbeke van Artes (*de bibliotheekorganisatie die Letteren bedient, red*): 'Print of digitaal maakt mij niet gek veel uit. Als bibliotheek doen wij aan dienstverlening.'

Zolang het fysieke boek een centraal element is in het onderwijs en onderzoek moet dat ook zo zijn in de bibliotheek, zegt Verbeke. Voor sommige deelcollecties koopt Verbeke grotendeels online, gewoon omdat het daar verschijnt. Omgekeerd hebben bepaalde disciplines nood aan kleine tijdschriften die enkel op papier verschijnen.

Indien een boek op meerdere campussen nodig is, zijn gebruikers vragende partij voor digitaal. Dan kan je er ook thuis aan werken. Verbeke: 'Als bibliotheek kiezen we niet exclusief voor digitaal of print, we doen beide als beide nodig zijn. An-

© Anne-Leen Declercq

ders sluiten we onze ogen voor een deel van de literatuur.'

Grote uitgevers

Grote uitgevers als Oxford of Cambridge University Press gaan online en de bibliotheken volgen. Christoph Malliet van Rechtsgeleerdheid: 'Men moet zich geen illusies maken: over tien jaar gaan die uitgevers geen papieren boeken meer willen uitgeven.'

'Wandelen tussen de rekken is geen vorm van exhaustieve heuristiek'

[Demmy Verbeke](#), hoofd Artes

Nochtans schetste Kris Moeremans, directeur van Intersentia, een wetenschappelijke juridische uitgeverij, in Veto (11-2) een andere situatie: 'E-books nemen nauwelijks acht procent in van de totale omzet in de uitgeverssector. Dat percentage neemt al enige tijd niet toe'

Bij filosofie staan de e-books nog in de kinderschoenen. 'We zijn pas recent begonnen om bij de aankoop van een individueel boek te beslissen over e-book of print', zegt bibliothecaris Steven Spileers. 'We nemen wel deel in de aankoop van de grote pakketten.'

Hebben studenten dan niet graag nog het fysieke boek? Malliet: 'Ik ga niet ontkennen dat die vraag er is, maar die gaat verdwijnen. We krijgen de opmerking steeds minder vaak van studenten. In de nota spreken we over 2040: de studenten van dan worden nu geboren.'

Gebruiksgemak

De cijfers over de dalende uitleen geven maar een beperkt beeld. Ze maken abstractie van het andere nut van het open boekenrek: het gebruiksgemak om te zwerven en je te laten verrassen, zoals beschreven in de open brief. Christoph Malliet: 'In theorie ga ik akkoord met dat argument van serendipiteit, maar in de realiteit zie ik daar steeds minder van.'

Demmy Verbeke van Artes: 'Als er steeds meer moderne literatuur enkel online verschijnt, is wandelen tussen de rekken geen vorm van exhaustieve heuristiek.' In bepaalde domeinen heb je volgens Verbeke veel nood aan oude literatuur, maar in andere domeinen is het vooral de literatuur van de voorbije vijf jaar. Die hebben geen nood aan

kilometers open rek.

Bladeren tussen boeken is ook digitaal mogelijk, wordt benadrukt. En op twintig jaar tijd zullen de algoritmes voor aanbevelingen in Limo nog verbeteren.

Lineair lezen

Christoph Malliet vindt het vreemd dat hij naar zijn mening het beste argument voor papieren boeken niet in de open brief terugvindt: dat mensen heel anders lezen digitaal dan op papier. Digitaal is er bijvoorbeeld meer afleiding door links in de tekst en leest men minder diep. Op papier is 'lineair lezen' wel mogelijk.

Daar plaatsens de bibliothecarissen alle praktische voordelen tegenover van 24 op 24, 7 op 7 beschikbaarheid van de digitale collecties. Je staat nooit voor een gesloten deur, je moet niet wachten tot iemand anders een boek heeft teruggebracht en je kan wel zonder problemen aanduiden in een document.

Niet inscannen en weggooid

De bibliotheeknota had het onder andere over het verkleinen van de collectie indien een boek ingescand is. Dat betekent echter niet dat alles wat is ingescand automatisch weggegooid wordt. Heel wat boeken zijn nog op meerdere locaties in (centrum) Leuven aanwezig.

Schroeven: 'Bij Sociale wetenschappen hebben we deze zomer 3000 boeken weggeven, zonder dat er iets aan inhoud verloren is gegaan. Die boeken zijn elders nog beschikbaar – het vaakst nog in de binnenstad.'

Koten waar cola wordt gedronken

De nota had het ook over een nieuw onderwijs- en leercentrum dat op de plaats van de Psychologisch Instituut in de Tiensestraat zou kunnen verrijzen. Dat gebouw zou er ook kunnen komen los van de evoluties in de collectie – en misschien zelfs als smeermiddel voor de plannen voor de centralisatie van de bibliotheken.

Christoph Malliet begrijpt de weerstand tegen de plannen voor het nieuwe gebouw niet goed. 'Als er nieuwe leerplaatsen in de Tiensestraat komen, kan de bibliotheek terug richting het romantische beeld gaan dat sommigen ervan hebben, namelijk een plaats voor onderzoek. Want de realiteit is nu dat bibliotheken gezellige koten zijn waar men cola drinkt en studeert.'

Voor het gebouw er kan komen, zijn echter heel wat hordes te nemen. Onder andere moet de groep en de universiteit de zware investering zien zitten. De vrees leeft dat die ten koste van facultaire financiering zal gaan.⊘

Voor een appel en een ei

door [Vincent Cuypers](#)

In het programma *Boerenjaar* op Vier vatte een deelnemende appelteler het probleem met onze landbouweconomie onlangs mooi samen: 'Als ik door mijn boomgaarden loop,' zei hij, 'weet ik niet wie al die appels moet opeten. Maar als ik door de stad loop, vraag ik me af wie al die mensen een appel geeft.' Zonder het goed te beseffen raakte de man aan de centrale paradox van de vrije markteconomie. Die wordt immers geroemd als een middel dat efficiënt informatie verspreidt, maar zorgt tegelijk voor vervreemding.

De markt zorgt ervoor dat vraag en aanbod op mekaar worden afgestemd: een te hoge prijs signaleert dat er meer dient geproduceerd, een te lage dat de productie moet worden terugschroefd. Het nadeel is echter dat producenten en consumenten daardoor allebei zaken doen met de markt, en niet meer met mekaar. Producenten brengen hun appels naar de veiling, waar die op magische wijze opgaan in het Systeem en ze op even magische wijze een – meestal te lage – prijs krijgen. Aan de andere kant van dat Systeem bevindt zich de consument die in zijn plaatselijke supermarkt zijn vertrouwde appels terugvindt, identiek, als komen ze uit dezelfde mal.

Een spijtige zaak, want appelteelt is een mooie stiel, en ze heeft de mijneraar heel wat te bieden. Zo was naar verluidt het feit dat een appel steeds rechtstreeks van de boom op de grond valt, en bijvoorbeeld niet eerst een tijdje in het rond zweeft, de aanleiding voor Newton om zijn algemene zwaartekrachttheorie te formuleren. Mocht zijn omgang met appels zich beperkt hebben tot een schaalte *Pink Ladies* uit de Delhaize om de hoek, dan was dat eureka-moment misschien aan hem voorbijgegaan.

Ook de rechtsgeleerdheid vindt in de appel een interessant studieobject. Zo las ik onlangs een artikel over hoe het Duitse recht de zogenaamde 'overval' regelt: wat als een appel, hangende aan een boom op de grond van persoon A, valt op de grond van persoon B? Van wie is die appel dan? En wat als hij op publieke grond valt, mag je hem als toevallige voorbijganger dan opeten? Onwaarschijnlijke kwesties, denkt u misschien – een appel valt toch niet ver van de boom? Een alerte wetgever echter, heeft de plicht rollende appels voor te zijn – met of zonder regering – en ook Eva in het Paradijs had indertijd beter over zulke kwesties nagedacht.

Maakt u zich echter geen zorgen: de schoonheid van de bloesems zal nooit kunnen worden geprivatiseerd, en ook zal ze nooit opgaan in het Systeem. Een zachtjes dwarrelend bloemblaadje bevestigt: zelfs Newtons zwaartekracht heeft er nauwelijks wat op.⊘

Samenwerking KU Leuven - AB Inbev: corporate capture of noodzakelijke vooruitgang?

De KU Leuven en bierbrouwerij AB Inbev richtten onlangs een nieuwe opleiding tot bierbrouwer op. Maar is het wel wenselijk dat de KU Leuven zo verbonden raakt met een private partner als AB Inbev?

door [Sjaak Tromp Meesters](#)

Het partnerschap tussen de KU Leuven en bierbrouwer AB Inbev ging onlangs een nieuwe fase in met de nieuwe leerstoel voor het postgraduaat *Malting and Brewing Sciences*. Het nieuwe project doet vragen rijzen: Wat is de rol van AB Inbev binnen deze samenwerking? Hoe moet naar dit soort partnerships tussen bedrijven en universiteiten worden gekeken?

Hoewel de leerstoel op naam staat van AB Inbev, worden experts van andere bedrijven aangemoedigd hun kennis in de opleiding te delen

Een relatie van jaren

Dat de KU Leuven en AB Inbev al sinds jaar en dag een hechte relatie hebben, is geen geheim. De bierbrouwerij en de universiteit sloegen onder meer de handen ineen bij de campagne tegen alcoholmisbruik (Lazarus) en in 2017 werd een testbrouwerij in Leuven geopend. Deze samenwerking ging onlangs een nieuwe fase in, toen de KU Leuven en AB Inbev aankondigden een nieuwe postgraduaat *Malting and Brewing Sciences* op te richten die via een nieuwe leerstoel wordt gefinancierd door AB Inbev.

De opleidingsverantwoordelijke van dit postgraduaat, Christophe Courtin, noemt als argument voor deze opleiding de toegenomen mogelijkheden tot innovatie door de expertise en de financiële middelen van AB Inbev. Hoewel de leerstoel op naam staat van AB Inbev, worden experts van andere bedrijven dan ook niet geweerd, maar juist aangemoedigd hun kennis in deze opleiding te delen. Daarbij bepaalt alleen de KU Leuven hoe het onderwijsaanbod in deze opleiding eruit gaat zien. Ook wordt de opleiding, gedurende de looptijd van de leerstoel (vijf jaar) niet gesubsidieerd met publiek geld, maar met geld van AB Inbev zelf.

Gewenst partnerschap?

AB Inbev's steun voor de opleiding lijkt dan wel legitiem, toch wijst de Leuvense professor Luc Van Liedekerke erop dat de partnerschap tussen een universiteit en een private partner niet altijd even wenselijk hoeft te zijn. Zo ging *The London School of Economics* door het stof na geaccepteerde giften van de Libische dictator Khadaffi. De vraag is dan natuurlijk of ook de samenwerking van de KU Leuven met een bierreus zo goedaardig is, gezien het risico op alcoholmisbruik. Volgens

Dan blijft het feit dat de KU Leuven overwegend met de grote spelers in het bedrijfsleven werkt, iets dat Van Liedekerke als een noodzakelijke oneerlijkheid beschouwt. Volgens de prof hebben alleen bedrijven als AB Inbev de financiële middelen om echt zoden aan de dijk te zetten. Al toont de nieuwe opleiding wel dat de KU Leuven ook open staat voor iedereen die wilt bijdragen.

Duidelijke grenzen

Toch geeft ook Van Liedekerke aan absoluut niet tegen partnerships tussen universiteiten en bedrijven te zijn. Bepalend voor hem is dat het bedrijf het universiteitsbeleid niet beïnvloedt en dat er duidelijke grenzen worden getrokken: 'Je moet heel duidelijk afbakenen: uw patenten die eruit komen, uw gezamenlijk onderzoek, uw intellectuele eigendomsrechten, uw vrijheid van intellectuele ontwikkeling.' Dit houdt ook in dat de partnership gelimiteerd wordt tot opleidingen die concrete vaardigheden aanleren, zoals bierbrouwen. Een bedrijf heeft volgens Van Liedekerke dus niets te zoeken bij opleidingen die algemeen vormend zijn, zoals filosofie of sociale wetenschappen.⊗

Van Liedekerke is dit een proces van 'due diligence', oftewel het checken van de integriteit van de betrokken partij.

© Kaylan Saro

Studentenraad Associatie Leuven vindt voorzitter

Na een half jaar staat weer iemand aan het hoofd van de Studentenraad Associatie Leuven (StAL). Interne onenigheid speelt het inspraakorgaan parten, terwijl de Associatie aan belang wint.

door [Tijs Keukeleire](#) en [Frank Claikens](#)

Jarne Van Overmeiren neemt een jaar vroeger dan gepland het voorzitterschap op. Zijn studentenraad, Thomas More Mechelen-Antwerpen, kwam eigenlijk pas na Thomas More Kempen in de interne beurtrol. Thomas More Kempen besloot de rol niet op te nemen.

De uitdagingen zijn ook niet min. Er is vorig jaar geen algemene vergadering samengekomen. 'Veel studentenraden geraakten niet in Leuven', zegt toenmalig voorzitter Lynse Vlerick daarover. 'Ik kan begrijpen dat het moeilijk is voor hen om altijd een prioriteit te leggen bij de Studentenraad Associatie Leuven (StAL).'

Participatiereglement

Twee jaar geleden liep er veel mis voor StAL bij beslissingen over een nieuw huishoudelijk reglement en een participatiereglement. Sommige hogeschoolstudentenraden vinden dat bepaalde artikels niet op hun plaats zijn, zoals bepalingen over de interne verkiezingen van de studentenraden.

'Plots werden we voorzitter van een organisatie waar we al lang niets meer van hadden gehoord'

[Lynse Vlerick, oud-Voorzitter StAL](#)

Er zijn zelfs hogeschoolstudentenraden die betwisten dat het participatiereglement ooit officieel is goedgekeurd vanwege procedurele fouten. Stura KU Leuven wordt verweten niet zorgvuldig genoeg te zijn omgegaan met het dossier.

Dennis Gelders, die Stura bij de Associatie vertegenwoordigt, betreurt dat Stura de grote boze wolf is. 'Wij hebben altijd ons best gedaan om de voorzittende studentenraad een algemene vergadering te laten samenroepen, ook al was onze organisatie wel altijd vertegenwoordigd.' Het voor-

bij half jaar was immers enkel het zitje van de StAL-voorzitter (per definitie een hogeschoolstudent) leeg – Gelders was zelf wel aanwezig voor de universiteitsstudenten.

Trust issues

Vorig academiejaar selecteerde de Associatie KU Leuven tien nieuwe prioritaire beleidsdomeinen en bijhorende beleidsgroepen, waar studenten in moesten komen. StAL was ondertussen niet meer zo actief: het had een aantal jaar ervoor zijn jaarlijkse toelage verloren en zichzelf ontbonden als vzw.

'Wij zijn er ineens achter gekomen dat we voorzitter werden van een organisatie waar we al zo lang niets meer van hadden gehoord', zegt Lynse Vlerick, die ook ondervoorzitter van Studentenraad UCLL regio Leuven was. 'Er is heel wat misgelopen omdat hogeschoolstudentenraden StAL nog niet kenden en er dus minder vertrouwen in hadden.'

Vlerick legt de problemen rond het participatiereglement bij deze *trust issues*. 'Het is spijtig dat we bezig moesten zijn met dat document terwijl we wel een goede ploeg hadden. Want ik geloof echt in deze organisatie en haar nut voor studenten.'

Thomas More

Dat juist Thomas More nu de voorzittersstoel bekleedt, kan van betekenis zijn: de studenten-

© Anne-Leen Declercq

raad stond erg kritisch tegenover het nieuwe participatiereglement. Van Overmeiren: 'Het is zeer belangrijk dat we tot een consensus komen, maar niet ten koste van bepaalde voor Thomas More belangrijke punten.'

Van Overmeiren is overtuigd dat een oplossing mogelijk is en hij wil daarvoor de tijd nemen. Ann Verreth, directeur van de Associatie, denkt dat ook. 'Met mijn persoonlijke blik: als ik zie welke opmerkingen er nog zijn, gaat men er wel uit geraken.'

Legitimiteit

Verreth maakt zich geen zorgen dat de studentenraad weer een half jaar lam zou kunnen liggen door nieuwe discussies over de reglementen. 'Verder intern discussiëren staat de vertegenwoordiging niet in de weg. Er blijven studenten in het bestuurscomité, het bestuursorgaan en de beleidsgroepen zitten.'

Het is maar de vraag namens wie die studenten daar zitten wanneer StAL niet samenkomt om de standpunten af te stemmen. Lynse Vlerick moest vorig jaar het meeste doen via mail en telefoon.

Het gaat nochtans over belangrijke thema's. Zo wil men heroriëntering binnen de associatie gemakkelijken. Als je dat nu doet doorheen het jaar, betaal je vaak dubbel bij je herinschrijving. Onder leiding van studentenvertegenwoordigers worden voorstellen gedaan om die drempel aan te pakken.⊗

Op reis naar een duurzamer bestaan

Duurzaamheid is van belang in elk facet van het leven, ook in de vrijetijdsbeleving. Reizen kan een pak duurzamer, en dat hoeft je niets méér te kosten.

door [Anna Desreveaux](#)

Met de start van het tweede semester is ook het dromen over de zonnige zomerdagen weer begonnen. Bij veel mensen brengt dit elk jaar dezelfde grote vraag naar boven: welke oorden gaan we ditmaal bezoeken? Dit jaar wil ik hier graag een vraag aan toevoegen: hoe bezoeken we deze oorden op zo duurzaam mogelijke wijze?

Reizen is geweldig, daarover zullen veel mensen het met me eens zijn. Het is een manier om mensen van over de hele wereld te leren kennen en daarbij te proeven van verschillende culturen en te genieten van al de pracht die de natuur ons te bieden heeft. De interesse voor de reissector zal alleen maar toenemen, maar vaak heeft dit jammer genoeg een negatieve impact op de lokale bevolking. Het schenden van hun privacy of het verhogen van de afvalberg rondom hun woongebied zijn slechts enkele voorbeelden. Ook op de ecologie van de omgeving kan de invloed negatief zijn wanneer het landschap, de flora en de fauna aangetast worden.

Door het groeien van de toerismesector wordt de opkomst van duurzaam toerisme noodzakelijk, waarin een balans wordt gezocht tussen ecologie, economie en de sociale aspecten die aan toerisme verbonden zijn. Mij heb je niet nodig om je te vertellen hoe vervuilend een vliegreis is.

Gelukkig zijn er ook andere manieren om je impact op het klimaat en de regio die je bezoekt te beperken, zonder dat dit per se duurder hoeft uit te draaien.

Zoek je een echt duurzame vorm van logement, dan is kamperen *the way to go*

Het is belangrijk om te beseffen dat de duurzaamheid van een reis enorm afhangt van het type logement dat gekozen wordt. Persoonlijk kan ik er echt van genieten me eens in de watten te laten leggen in een hotel, maar dit is vaak helemaal niet duurzaam en daarom dus best te vermijden. Als je een echt duurzame vorm van logement zoekt, is kamperen *the way to go*. Dit is ecologisch door een lager gebruik van water en energie en daarbovenop bevindt een camping zich vaak in een enigszins groener gebied. Een opkomende vorm van logement is Airbnb, waarbij eigenaren hun appartementen te huur zetten. Niet alleen is dit een goedkopere vorm van verblijf, het is ook een relatief duurzaam alternatief aangezien het gebruik van water en elektriciteit veel lager ligt dan

in een hotel en er vaak minder afval ontstaat.

Een heel belangrijk onderdeel van een duurzame reis is het steunen van de lokale economie. Wanneer je bijvoorbeeld souvenirs zoekt voor je vrienden of familie, mag je je niet laten verleiden door goedkope massaproductie. Je gaat beter op zoek naar iets authentieks afkomstig uit de regio. Verder is het proeven van de lokale keuken mijn favoriete gedeelte van een reis. Dit smaakt oprecht het beste uit een authentiek lokaal eetentje. Vaak passen grotere restaurantketens hun smaken aan om ervoor te zorgen dat toeristen het zeker lusten, waardoor de smaak aan eigenheid inboet. Door het inschakelen van *locals* bij je dagelijkse uitstappen maak je je reis uniek, steun je de lokale bevolking en gaat je geld naar de gemeenschap.

Wat ik nu heb genoemd, zijn maar kleine aanpassingen die je kan opnemen in je reis, terwijl je toch een stuk bijdraagt aan het steunen van de lokale economie, ecologie en sociale omstandigheden, en dit zonder er per se meer voor te moeten betalen. Wanneer je, net als ik, je reis voor september aan het plannen bent, hou dit misschien in je achterhoofd en geniet ervan! ☺

Anne Desreveaux is student Sustainable Development aan de KU Leuven. De klimaatcolumn bevat een mening van de auteur.

©Daphne de Roo

Europees project recycleert stortplaatsen

Met het project NEW-MINE probeert Europa stortplaatsen te recyclen en te reguleren. Aan de KU Leuven werkt een onderzoeker aan de impact op het milieu van deze grote vuilnisbelten.

door [Benno Debals](#)

Recycleren doen we allemaal, maar nadenken over waar ons afval heen gaat, dat is een andere zaak. Restafval komt terecht in grote stortplaatsen, waardoor Europa bezaaid is met afvalbergen, naar schatting tussen de 150.000 en 500.000. Velen daarvan zijn onzichtbaar omdat ze bedekt zijn met aarde, en sommige zijn zelfs bebouwd.

De impact van stortplaatsen

Het Europese NEW-MINE is een internationaal onderzoeksproject dat probeert oplossingen te vinden voor de, meestal ongeregelde, stortplaatsen. Een groot deel van het onderzoek gaat naar nieuwe technologieën om de vuilnisbelten te hernieuwen -zowel om grondstoffen als plaats te winnen- en te reguleren. Die nieuwe technologieën noemt men *enhanced landfill mining* (ELFM). Een ander aspect van het onderzoek is de impact die de huidige stortplaatsen hebben op de omgeving en bevolking, en hoe die impact kan veranderd worden door ELFM-methoden toe te passen.

delen gebeurt over verschillende periodes.' De impact op het milieu kan daarom soms voor eeuwen lang doorgaan.

Het probleem van die lange impact op het milieu, is ook een van de aspecten die ELFM wil aanpakken. Elke stortplaats heeft een andere impact op de omgeving en de menselijke gezondheid, afhankelijk van een resem aan factoren. Volgens Sauve is dit ook belangrijk in het licht van de huidige klimaatverandering: 'Het risico op grote regenval en bijkomende overstromingen wordt groter. Overstromingen brengen erosie mee op de stortplaatsen, wat kan leiden tot het vrijlaten van enkele afvalstromen. Dit kan enorm schadelijke gevolgen hebben op de omliggende gezondheid.'

Leren, niet beslissen

Het onderzoek van Sauve is vooral gespecialiseerd in het adresseren van de invloed op het milieu en omgeving van het al dan niet bestrijden van de stortplaatsen. Haar onderzoek pro-

beert twee dingen te vergelijken: het "niets doen" scenario versus wat het zou kunnen zijn als ELFM wordt gebruikt. 'Dit doe ik door stortplaatsen te prioriteren aan de hand van onderzoek naar wat er zou gebeuren als we die zouden laten zijn zoals ze nu zijn. Dat vergelijken we dan met de impact en voordelen die kunnen behaald worden door ELFM te gebruiken.'

Een belangrijk aspect bij het onderzoek van Sauve is het feit dat er weinig oordeel wordt geveld over de verschillende scenario's die worden voorgesteld. Volgens haar zijn de resultaten voor de verschillende scenario's veelal leergericht: 'We proberen niet te zeggen welk scenario boven het andere moet worden gekozen. We proberen vooral de variaties in condities, afval en technologieën te vergelijken. Wat is de impact en economische aspecten, hoe variëren die van elkaar? Op deze manier is het onderzoek opgesteld, omdat het moeilijk is voor ons om een uitspraak te doen over welke scenario's beter zijn.' ☺

'We proberen niet te zeggen welk scenario boven het andere moet worden gekozen'

[Giovanna Sauve](#), *doctoraatsonderzoeker NEW-MINE*

Naast het huizen van tonnen ongerecycleerd afval nemen stortplaatsen veel plaats in beslag. Veel van de stortplaatsen worden ook '*non sanitary*' genoemd, wat betekent dat ze niet onder de Europese regulering vallen die sinds 1999 is opgesteld. Dat vertelt ook Giovanna Sauve, een van de vijftien jonge onderzoekers van het project en doctoraat-aspirant aan de KU Leuven: '*Non sanitary* stortplaatsen veroorzaken vervuiling in de lucht, aarde en het grond- en oppervlaktewater. Die vervuilende emissies kunnen lang aanhouden, omdat de degradatie van het afval in haar

© Anne-Leen Declercq

KU LEUVEN

KICK

CHALLENGE

Business plan wedstrijd met focus op impactvol ondernemen

Van idee tot realistisch businessplan
Coaching op maat
Hands-on workshops
Prijzenpot

Meer info op www.kuleuven.be/kickchallenge

'Ik wachtte bijna zes maanden op mijn loon'

Knellende werkschoenen, een werkgever met cupidoallures, een zaakvoerder die een overschrijving fotoshoot... Studentenarbeid gaat niet altijd over rozen. Leuvense studenten geven aan waar het fout liep.

door [Marie Coppens](#), [Lara Lismont](#), [Anna Strauwen](#), [Jeremy Van Weyenbergh](#)

Op haar eerste werkdag verzekerde de manager Katia* dat ze zo'n 11,5 à 12,5 euro per uur zou verdienen. Hoewel ze een contract had ondertekend, moest ze maandenlang e-mails sturen met de boodschap dat ze haar loon nog niet had ontvangen. De werkgever probeerde haar geweten te sussen door haar bijvoorbeeld een gefotoshoot betaalbewijs te bezorgen.

Boontje komt om haar loontje

Een aanmaning van de vakbond baatte niet. Pas wanneer Katia de manager toevallig tegenkwam en hem aansprak over de stappen die ze van plan was te nemen, schreef hij haar officieel in als werknemer. Dat betekent dat ze de voorbije maanden onwetend in het zwart had gewerkt. Uiteindelijk ontving Katia haar loon vijf maanden

aldus Karen Brusselmans, studentenadviseur bij de dienst. 'Studenten laten andere kwesties zoals slechte werkomstandigheden vaak voor wat het is', stelt Brusselmans.

'Het is belangrijk dat een werknemer zich ook informeert over de minimumlonen binnen de sector waarin hij werkt', legt Frank Hendrickx uit. Minimumlonen worden vaak vastgesteld in collectieve arbeidsovereenkomsten en kunnen worden teruggevonden op de website van de Fe-

derale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg (FOD WASO).

Werkpunten

Jessica* (20) werkte bij haar lokale slager. Met de studentenjob zelf was niets mis, tot haar bazin plots Jessica's gsm-nummer doorgeeft aan haar loodgieter (29), die *cosplayt* in zijn vrije tijd. Zo'n handelingen schenden volgens Hendrickx de privacywetgeving.

Zo kreeg Nora* pas om 16u30 middagpauze, hoewel ze vanaf 's ochtends aan het werk was in een pretpark. Het wettelijk principe is echter dat men na zes uur arbeid steeds een pauze moet res-

zijn. Wanneer men een student in dienst heeft genomen, is dat een volwaardige werknemer waar alle rechten en plichten voor gelden.'

werker van het SCC vragen om je arbeidsovereenkomst even door te lichten.

Drie hulplijnen voor als je job in het honderd loopt

Brusselmans benadrukt dat je er als jobstudent niet alleen voor staat: 'alle studenten met een studentenjob kunnen met hun problemen bij ons terecht, zelfs wanneer ze de job niet in de databank van de studentendienst vonden.'

Zo kan je met praktische vragen bij het SCC aankloppen. 'We kunnen daarnaast bemiddelen. Dat gebeurt bijvoorbeeld wanneer er zich een conflict voordoet tussen de student en de werkgever', legt Brusselmans uit. 'Maar in situaties die tot bij ons komen, merken we zelden dat de werkgever foute bedoelingen heeft.'

Daarnaast suggereert ze een tweede hulpverlener: de arbeidsinspectie. 'Wanneer we niet in staat zijn een groot geschil op te lossen, raden we de student aan contact met hen op te nemen.' Professor Hendrickx verwijst ook naar die instantie. 'Wanneer de student een klacht neerlegt, kan een sociaal inspecteur een onderzoek starten' Hij raadt die procedure aan aan studenten die niet worden uitbetaald. 'Tot slot zijn er ook nog de vakbonden', aldus Hendrickx. Zij kunnen zich ook over de problemen van de student ontfemen.☺

* de namen zijn gefingeerd.

Het is niet omdat het "maar een studentenjob is" dat dit tweederangswerk zou zijn

[Frank Hendrickx](#), professor arbeidsrecht

later dan verwacht en ontving ze slechts negen euro per uur in plaats van de beloofde 11,5.

Frank Hendrickx, professor Arbeidsrecht aan de KU Leuven, licht ons in dat het loon verschuldigd is op het einde van de maand, en dat de werknemer hem kan aanmanen dit te betalen. 'Hiervoor kan hij zelfs een klacht neerleggen, onder meer bij de arbeidsinspectie.'

Het vaakst komen studenten met loonproblemen aankloppen bij het *Student Career Center* (SCC), een team aan de KU Leuven, bestaande uit adviseurs en loopbaancoaches. 'Logisch, want iedereen wil natuurlijk dat zijn loon betaald wordt,'

© Lectrr

pecteren van minstens vijftien minuten, vertelt Hendrickx. Het arbeidsreglement van de onderneming, waar de student een kopie van moet ontvangen, wordt dus niet altijd nageleefd.

Ook in de begeleiding van hun werknemers gaan werkgevers soms de mist in: Jonas* kreeg bij zijn eerste studentenjob niet de verplichte begeleiding van zijn collega's en moest het stellen met knellende werkschoenen. Bovendien was zijn manager onbeleefd, waardoor Jonas op zijn eerste dag al zijn ontslag indiende.

Hendrickx benadrukt dat veiligheid en respect steeds centraal horen te staan in een arbeidsrelatie: 'Er is een algemene verplichting inzake welzijn en veiligheid op het werk. Dit houdt in dat een werkgever soms om veiligheidsredenen gepaste werkkleedij moet voorzien, uiteraard in de juiste maat'.

Inzake respect moet aangepast gedrag bij beide partijen de norm zijn. 'Ten aanzien van minderjarige werknemers zijn de eisen van de wetgever hoger op het gebied van veiligheid en welzijn,' aldus Hendrickx. Het gebrek aan ervaring van jobstudenten is een risico dat de werkgever kan voorkomen door duidelijke veiligheidsinstructies te verlenen en voldoende informatie te verschaffen.

Het gebrek aan respect voor student-werknemers is in sommige arbeidsrelaties helaas een rode draad die ook Hendrickx betreurt: 'Studentenarbeid moet worden bekeken als een vorm van volwaardige arbeid. Het is niet omdat het "maar een studentenjob is" dat dit tweederangswerk zou

Een goed contract is het halve werk

De eerste stap richting een geslaagde studentenjob, is het tekenen van een correct studentencontract: 'Studentenarbeid moet alleszins in een geschreven overeenkomst worden vastgelegd', vertelt professor Hendrickx. Het is verplicht voor de werknemer om bijvoorbeeld de arbeidsduur per dag en per week aan te geven op het contract.

Daarnaast moet je het overeengekomen loon vermelden. Indien dit niet mogelijk is, moet het minstens de wijze tot berekening van het eigenlijke loon bevatten. Je loon moet de loonschalen van de sector volgen, die je steeds kan controleren op de website van FOD WASO. Bovendien zou op een studentencontract steeds de datum van uitbetaling vermeld moeten worden.

Volgens Hendrickx, is een studentenjob gebaseerd op essentiële rechten en plichten waaraan zowel de student als de werkgever verbonden zijn. Deze worden idealiter vastgelegd in een helder contract. 'Om discussies te vermijden is het nodig dat studenten vanaf dag één een kopie van de ondertekende overeenkomst in handen krijgen.'

Wanneer een van de basisspelregels al geschonden wordt, zou de student assertief genoeg moeten zijn om dit aan te kaarten; het betreft tenslotte je rechten als jobstudent. Het is steeds belangrijk om geïnformeerd je contract te tekenen; bekijk de website Student@Work en die van het SCC. Bij twijfel of onduidelijkheden kan je een mede-

'Ik heb geen probleem met radicaliteit, wel met extremisme'

In een lezing aan de faculteit Sociale Wetenschappen nam Bart Somers het op voor lokale besturen. Na een sterk pleidooi schoof hij aan tafel om verder in te gaan op zijn visie voor Vlaanderen.

© Britt Vande Walle

door Jannes Badts, Emiel Roothoof

U heeft in uw lezing een pleidooi gehouden voor het lokale bestuur. Heeft u met pijn in het hart de burgemeestersjerp afgegeven?

Bart Somers: 'Ik ben altijd heel graag burgemeester van Mechelen geweest. Als je mij vraagt wat ik het liefst doe, antwoord ik eerlijk: burgemeester zijn. Maar gelet op de verkiezingsresultaten van mei vorig jaar en op het feit dat onze samenleving in de knoop ligt met zichzelf, heb ik die kans wel gegrepen. Ik zei: "Kijk, ik wil minister worden op één voorwaarde: dat ik minister kan zijn van Integratie en Inburgering."'

U waarschuwde ook voor de gevaren van angst en de radicale oplossingen die mensen aanwenden om daaraan tegemoet te komen. Een sneer naar de klimaatjongeren?

'Er zijn in onze samenleving grote uitdagingen. Klimaat is misschien wel de allergrootste. Je moet die ernstig nemen, maar de vraag is: hoe los je dat op? Is dat met radicale oplossingen? Een radicale, weliswaar karikaturale oplossing zou kunnen zijn: we gaan terug naar het stenen tijdperk. Ik denk dat niemand daarvoor pleit. Ik denk dat we met rationele en coherente oplossingen moeten komen, die verder gaan dan de politiek vandaag oplevert. Dat is mogelijk met een doordacht en gedurfd beleid.'

(denkt na) 'Misschien was 'extreme oplossingen' beter, want ik heb geen probleem met radicaliteit, wel met extremisme: een extremisme dat veel andere dingen onder druk zet, een oplossing die dingen weggooit die we niet willen weggooien. Het sociale zekerheidssysteem, de menselijke solidariteit. Je zou veel dingen kunnen opofferen voor doelstellingen die je nastreeft. En ik denk

dat je net met respect voor onze grondwaarden oplossingen moet zoeken, ook op het vlak van klimaat.'

U had het ook over diversiteit. In Mechelen zijn er veel initiatieven om gemeenschappen bij elkaar te brengen...

(onderbreekt) 'Mensen. Om mensen bij elkaar te brengen. Ik heb Mechelen nooit gezien als een stad van gemeenschappen. Voor mij is een stad altijd een stad van burgers, die allemaal gelaagd zijn. De grote fout van klassieke linkse en rechtse politici is dat ze denken dat ze gemeenschappen en hun leiders bij elkaar moeten brengen. Zo word je blind voor de diversiteit binnen elke gemeenschap. Ik ben geïnteresseerd in de unieke mens die iedereen is. Met die mens wil ik spreken.'

'Wat ik het liefst doe? Burgemeester zijn'

'Er was onlangs een politica van vreemde origine die zei: "We moeten blij zijn dat we überhaupt in dit land mogen leven." Wat krijgt een kind dan te horen? "Jij zal altijd, wat je ook doet, tweederangsburger zijn. Jij hoort er op het einde van de dag niet bij." Onaanvaardbaar. Als we van een diverse samenleving een succes willen maken, dan moet iedereen meehelpen.'

Als we nadenken over diversiteit, komen we al heel snel uit bij migratie. In Vlaanderen zijn er veel gezinnen die nog steeds in de illegaliteit leven, jaar na jaar een aanvraag doen, maar toch niet worden aanvaard.

'Hoe diverser de samenleving, hoe strenger wij de spelregels moeten bewaken. Als je in een homogene samenleving zit, zijn er heel veel regels die je impliciet meekrijgt, omdat die soms cultuurgebonden zijn. In een diverse samenleving is dat minder het geval. Daar moet je dus veel meer de spelregels, die de vrijheid van iedereen garanderen, navolgen.'

'Mensen die op de vlucht zijn voor politiek geweld of andere vervolging moeten hier onderdak kunnen vinden. Die kunnen ook asiel krijgen. We hebben daar een procedure voor. Over sommige mensen die worden afgewezen zegt men: "U komt niet in aanmerking voor het statuut van politiek vluchteling. Eigenlijk moet u terugkeren naar het land van herkomst." Die mensen staan voor een keuze: ofwel keer je terug, ofwel kies je voor een bestaan in de illegaliteit. Dat blijven duidelijk mensen, maar zij bevinden zich in een situatie buiten de wet.'

'Individueel is dit dramatisch. Ik heb die mensen als burgemeester in de ogen gekeken. Ik heb medelijden gehad, maar ik heb nooit de lafheid getoond hen níét te zeggen dat er maar twee wegen waren: ofwel de legale, en dat betekent terugkeren, ofwel in de illegaliteit leven, met alle risico's van dien. Dat is de situatie. En daar bestaat geen wonderoplossing voor. Ik wacht nog altijd op die partij die mij de wonderoplossing brengt. Er is dan ook geen enkele partij die pleit voor open grenzen.'

In de Duitse deelstaat Thüringen is Thomas Kemmerich van de partij FDP, die tot dezelfde Europese partijfractie behoort als Open VLD, verkozen tot minister-president met steun van de extreemrechtse partij AfD.

Vindt u dat gepast voor een liberale partij?

'Ik vind het heel gepast voor een liberaal dat hij binnen de 24 uur zijn ontslag aangeboden heeft.'

Maar hij wist toch wel wat er zou gebeuren indien hij aanbleef als kandidaat?

'Excuseer? Ik denk dat u daarover niet goed geïnformeerd bent. Er was een tweede ronde en er was een kandidaat van de AfD die nog altijd kandidaat was tegen hem. In een geheime stemming hebben alle AfD'ers voor Kemmerich gestemd - ook de AfD-kandidaat.'

(Vele media, waaronder The New York Times en Der Spiegel, melden dat de lokale FDP-afdeling wel degelijk wist dat de AfD voor hun kandidaat Thomas Kemmerich zou stemmen, red.)

Nog een laatste vraag: welke raad heeft u voor ons, studenten? Wat kunnen wij concreet doen om de samenleving wat gastvrijer te maken?

'Je engageren. Ik wijs hierbij op het citaat van John F. Kennedy: "Ask not what your country can do for you, ask what you can do for your country." Dat kan heel uiteenlopend zijn: studeren en jezelf als mens en intellectueel verrijken om de samenleving te kunnen vatten. Maar weet ook dat je de macht hebt om dingen te veranderen en dat niet alles boven je hoofd gebeurt. Daar heb ik

'Zowel in de Thora als de Koran staat: "Wie één mens redt, redt de hele mensheid"'

als student ook in geloofd. Ik denk dat je jezelf de vraag moet stellen: "Hoe kan ik een steentje bijdragen?" Daartoe bestaan veel projecten en het is niet moeilijk ze te vinden.'

'Je moet revolteren: weet dat 37% van de 0- tot 5-jarigen in Vlaanderen een migratieachtergrond heeft. En kijk ook eens rond in de aula. Stel je de vraag waar zij zijn en hoe je ervoor kan zorgen dat ze wel tot hier geraken. Dat kan bijvoorbeeld door je in te spannen ten aanzien van die ene student of middelbare scholier die uit een milieu komt waar men misschien niet dezelfde vaardigheden krijgt aangeleerd als jij.'

'Weet dat zowel in de Thora als in de Koran staat: "Wie één mens redt, redt de mensheid." Ik denk dat dat de taak is van elk van ons. En natuurlijk ervoor zorgen dat Veto een blad is dat altijd een beetje kritisch blijft. (lacht)'

A poster for an 'Open Source Job Fair' organized by ULSSIS. The background features a blue and white hexagonal pattern. The text on the poster includes: 'ULSSIS', 'OPEN SOURCE JOB FAIR', 'UNIQUE FOSS JOB OPPORTUNITIES', '3 MARCH 2020 LEUVEN', and 'More information at OPENSOURCEJOBFAIR.BE'. At the bottom, there is a grid of logos for various participating organizations, including KU LEUVEN, devoteam, Open Analytics, ORDINA, emweb, odoo, wieni_, inuits, VersaSense, ALTRAN, Klarrio, zenjoy, open-future, xenit, COLLABORA, B12, H110, FUSION DIRECTORY, inmanta, gim, ELIMITY, sweepatic, and redpencil.io.

Bedankt voor je inzet, Arnauld!

Met die woorden sloot Waasland-Beveren hun tweet af over het ontslag van hun trainer. Positief bedoeld uiteraard, maar de schijnheiligheid druipt ervan af. Daar moeten we toch eens mee stoppen.

door Jan Costers

Het is *bon ton* om sociale media aan te vallen en te zien als de grootste kwelduivel van onze tijd, maar we kunnen er moeilijk omheen dat we leven in een Instagrammaatschappij waarbij we alles mooier willen voorstellen dan het is. Verbloemen is daardoor onze tweede natuur geworden. In ons eigen leven gaan we enkel de fantastische dingen benadrukken - 'kijk naar deze prachtige natuurfoto's van mijn verre reis' - terwijl we elk metaforisch puistje onder een laag make-up verstoppen of bedekken met verhullende kledij.

We zouden deze schijnheiligheid ook kunnen toeschrijven aan onze Vlaamse mentaliteit waarbij we elk conflict uit de weg willen gaan en als volleerde Samaritanen boogjes lopen rond dingen waar we een probleem mee hebben. Of wijzen naar de Amerikanisering van de maatschappij, en de overname van diens overdreven service-cultuur waar de klant altijd koning is en bij het minste probleem de manager erbij kan roepen. Met de laatste Amerikaanse en Britse verkiezingen zouden we het *posttruth*-tijdperk waarin we leven nog meer kunnen onderschrijven.

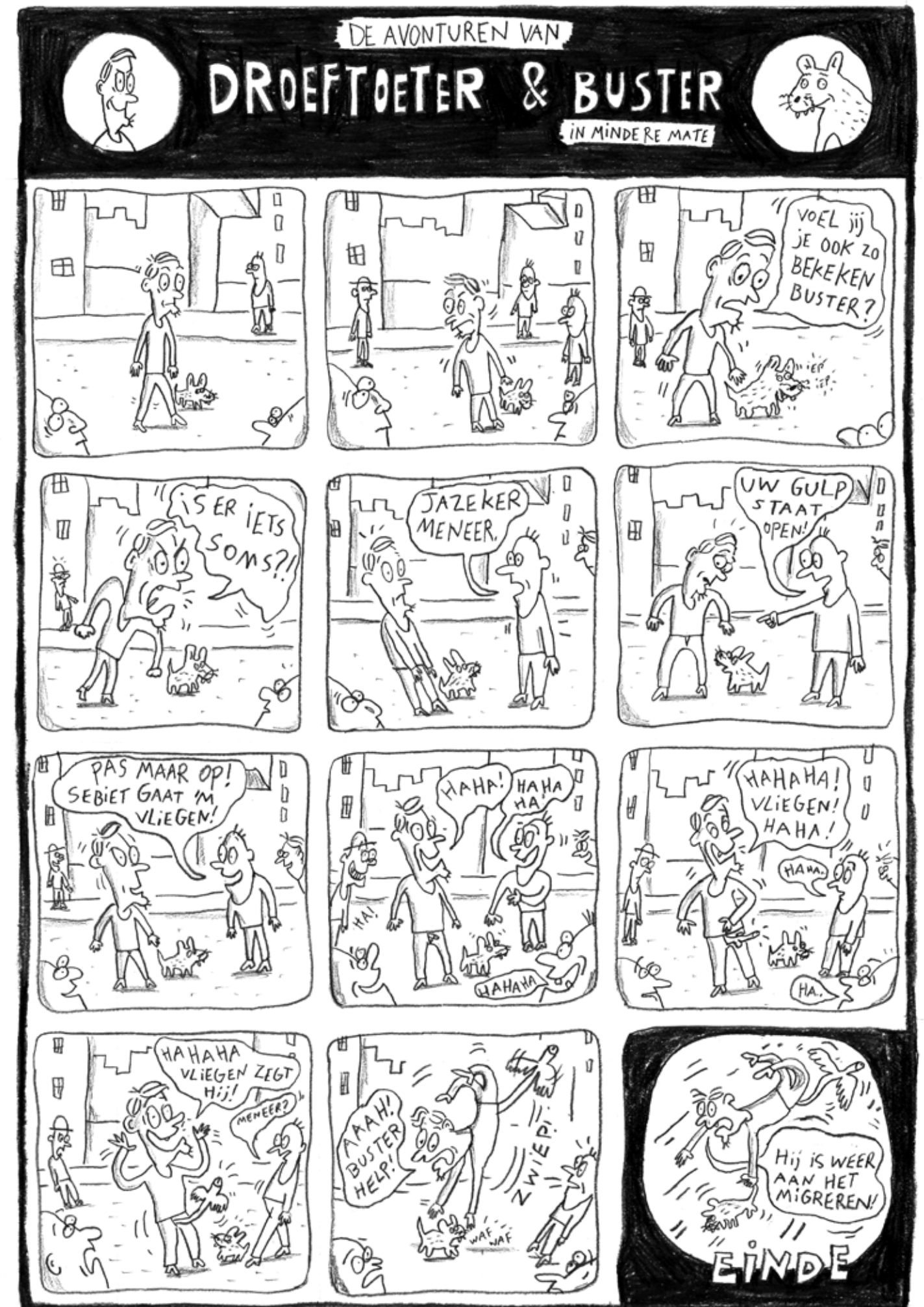
Want alle verzochte excuses of mogelijke oorzaken van onze schijnheiligheid ten spijt, blijft het pijnlijke gezwel bestaan in het feit dat we bang geworden zijn van de waarheid. En als gevolg daarvan zijn we eerlijkheid als diens etterige pus gaan beschouwen. In die mate dat het onderscheid tussen feiten en meningen troebel is geworden. En dat de politiek correcte slinger te ver is doorgeslagen. Dat bedoel ik niet op de manier waarop (politiek) extreme instellingen hun -ismes proberen goed te praten, want de kern van hun betoog heeft als doelstelling om te kwetsen of verdorven gedachtengoed door te geven.

Met dat badwater moeten we echter oppassen dat we de baby van de eerlijkheid niet mee de vuilnisbak in werpen. Want waar luiheid het oorkussen van de duivel is, zouden we het eufemisme langzamerhand mogen beschouwen als het deken dat hem bedekt. We zijn naderhand bijna verlaafd geraakt aan het verbloemen van zaken om niemand tegen de borst te stuiten - maar gaan daarbij vaak voorbij aan de kern van de zaak. Iemand die kampt met extreem overgewicht gaan we als volslank omschrijven - terwijl het gebruikelijke adjectief dik geen scheldwoord maar een feitelijke weergave is.

In zijn wekelijkse column haalde Gronda onlangs aan dat we dringend terug nood hebben aan wat meer *fatshaming*. En medisch gezien zouden we hem daar gewoon in moeten bijtreden; niet omdat we iedereen die dik is minderwaardig moeten achten, maar omdat het serieuze lichamelijke gevolgen kan hebben. Maar dat zou dan weer gezien worden als kwetsend - de zogenaamde *brutal honesty*. Omdat de waarheid een vies goedje geworden is.

Ik droom uiteraard niet van een wereld waarin iedereen elkaar de huid volscheldt en we tact schrappen uit onze gemeenschappelijke woordenschat, maar een beetje meer eerlijkheid zou ons op termijn goed doen. En dat begint bij de kleine dingen: als je vriend uit het pashokje komt, zeg dan gewoon eens dat het hem echt niet staat in plaats van de gebruikelijke 'goh, misschien wel.' Of als je trainer een troosteloze reeks van nederlagen heeft opgestapeld, geef hem dan geen hypocriet schouderklopje, maar kom tot de kern van de zaak. 'Het was niet goed genoeg, Arnauld, hopelijk lukt het bij de volgende club wel.'³

**De Splinter bevat een mening van de auteur.
Ze bevat niet de mening van de redactie.**

© Kaylan Saro

KAYLAN SARO

Leuvense hotspots in beeld

door [Maarten Van Malcot](#)
en [Joanna Wils](#)

Ik kan echt niet kiezen voor één plaats! Daarom heb ik drie favorieten. De *fish and chips* en zelfgemaakte ijsthee van Bia Mara doet me altijd terugdenken aan mijn vakanties in Schotland. De Werf is een klassieker en mag je absoluut niet missen! Ik zou zeker plaats laten voor een dessertje of iets meenemen uit hun dessertenautomaat. Bij Chapter Four kan je lekker brunchen, maar ook genieten van burgers en cocktails tijdens hun *happy hour*.

Ik zit pas sinds dit semester op kot in Leuven, dus veel plekjes om te eten moeten nog ontdekt worden. Deze week ben ik voor de eerste keer met vriendinnen naar de Otomat geweest. We hebben een hele gezellige avond gehad met lekkere pizza! Ik kende het concept al van tijdens mijn studententijd in Antwerpen, maar ook hier in Leuven komt dat volledig tot zijn recht: je kiest enkele pizza's die in het midden van de tafel worden gezet zodat je van alles iets kan proeven. Voor de liefhebbers wordt er ook steeds het best bijpassende bier aangeboden. Als dat overal zo is in Leuven, dan ontdek ik graag meerdere leuke plekjes om iets te gaan eten hier! Ik kijk er al naar uit.

Mijn favoriete plaats om te vertoeven in Leuven is bij uitstek Café Noir. Ze hebben lekkere koffie uiteraard, maar er heerst ook echt een aangename sfeer. Die is grotendeels gecreëerd door de uitbaters. Ik ging er steevast heen om te studeren. Uiteindelijk bracht ik daar meer tijd door dan ergens anders. Nu ben ik zelf ook in de koffiesector terecht gekomen, allemaal dankzij Café Noir.

Wij vinden de Nosh op de Naamsestraat echt een aanrader. Ideaal om de beste *American pancakes* (caloriebommertjes) of bagels (gezonde opties) te consumeren met een theetje. Heel gezellig, grote porties en veel verschillende opties. Het is niet super goedkoop, maar zeker doenbaar als student. We hebben daar tijdens de blok zelfs een keer drie uur gezeten 'als pauze'. Oeps.

Student aan de macht of financieel in de gracht?

Van 'een loutere versimpeling' tot 'heel wat bijkomende lasten voor de student': de meningen zijn verdeeld over een wetsontwerp dat de domiciliëring van studenten wenst te vergemakkelijken.

door [Daan Delespaul](#)

Momenteel is het overgrote deel van die studenten nog gedomicilieerd bij hun ouders en dus strikt genomen geen burger van de studentenstad. Nochtans hebben veel kotstudenten hun feitelijke woonplaats naar de studentenstad verplaatst. De Belgische wetgever noemt zo'n situatie een 'feitelijke afwezigheid'; een wettelijk trucje om duidelijk te maken dat iemand elders verblijft dan waar hij is ingeschreven in de bevolkingsregisters.

'Een gezin is nu eenmaal minder kapitaalkrchtig dan vier of vijf studenten die willen samenhokken'

[Thomas Van Oppens, Schepen Studentenzaken \(Groen\)](#)

'Dat is een handigheid voor de student,' meent professor Socialezekerheidsrecht Paul Schoukens, 'want het houdt hem voor de toepassing van vele sociale regelingen binnen het gezin. Een eigen domiciliëring betekent in feite namelijk: u bent financieel onafhankelijk.'

60 000 tijdelijk afwezigen

Het is aan het statuut van 'tijdelijke afwezigheid' dat nu gesleuteld wordt. In het huidige systeem ging de wetgever er per definitie vanuit dat kotstudenten onder zulke tijdelijke afwezigheid vielen, zolang zij financieel ten laste zijn van hun ouders. Op die manier bleef een Antwerpse student die in Leuven op kot zit volgens de wet Antwerpenaar, ook al verblijft hij 365 dagen per jaar in Leuven.

Het wetsvoorstel dat op tafel ligt zou die fi-

nanciële afhankelijkheid niet langer vereisen om als tijdelijk afwezig te worden beschouwd. In de praktijk was het voor steden en gemeenten namelijk lastig dit criterium voor iedere student vast te stellen. Via de hervorming ligt op iedere student zo een 'weerlegbaar vermoeden van tijdelijke afwezigheid', en dat heeft opvallend verregaande gevolgen.

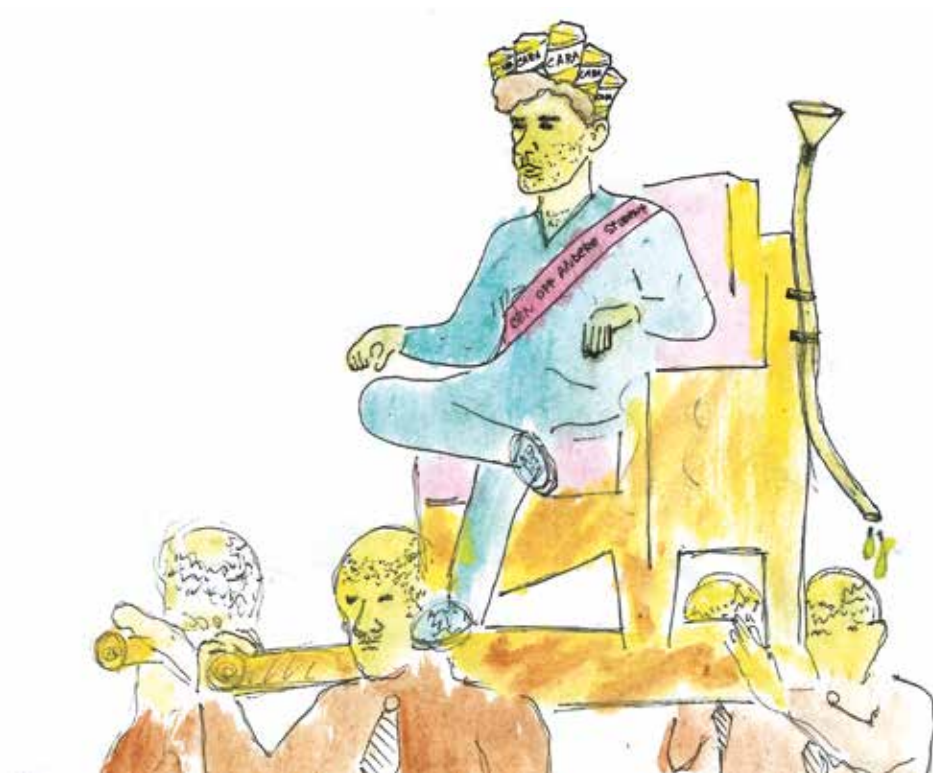
Want wie het wetsvoorstel omgekeerd leest komt tot een heel andere conclusie. Waar men vroeger financieel afhankelijk was, was men per definitie tijdelijk afwezig; nu dat criterium wegvalt, zou het voor studenten in de praktijk veel

gemakkelijker zijn zich in te schrijven in de studentenstad zelf. Kortom zou iedere student die dat wenst burger van Leuven kunnen worden ongeacht zijn financiële situatie, en dat weegt zwaar op een stad met 60 000 'tijdelijk afwezigen'.

Je eigen droomhuis of Appeltans 2.0?

De stad Leuven ziet keuzevrijheid op vlak van domiciliëringen alvast niet zitten en pleit in de eerste plaats om alle effecten grondig te onderzoeken. 'Om de Leuvense woningnood te verhelpen, houden wij op dit moment de private woonmarkt en de kotenmarkt strikt gescheiden',

© Jarne Brimmel

reageert schepen van Studentenzaken Thomas Van Oppens (Groen). 'Een van de vereisten om die woningmarkt te betreden is net domiciliëring.' Als studenten ook op die markt komen wordt de woningmarkt nog duurder. 'Een gezin is nu eenmaal minder kapitaalkrchtig dan vier of vijf studenten die willen samenhokken.'

De mogelijkheid om op de private woningmarkt te huren is voor veel studenten dan ook de voorname drijfveer om zich te domiciliëren in een studentenstad. De keerzijde van de medaille is dat men in dat geval niet langer via voordeligere studentenhuurcontracten kan huren: 'Studentenhuur en woninghuur sluiten elkaar in principe uit op het criterium van de hoofdverblijfplaats, die de domicilie hoort te weerspiegelen', weet Tom Gladinez, assistent aan het Instituut voor Contractenrecht aan de KU Leuven. De gevolgen zijn legio: een hogere waarborg, stroevare opzegmaatregele, een hogere opzegtermijn en -vergoeding en geen garanties op onderhuur. 'Ik kan me niet indenken dat de doorsnee student beter af is met een woninghuur', aldus Gladinez.

De situatie leidt de stad naar een bijzonder voorstel: 'Wij hebben op zich geen probleem met studenten die zich in Leuven inschrijven, maar het huidige voorstel leidt tot een fragmentaire aanpak. Wij zeggen: maak de domiciliëring in de studentenstad verplicht voor alle studenten, maar stem dat wel grondig af met de rest van de regelgeving', aldus Van Oppens.

Een verplichte domiciliëring (door de meeste experts momenteel als juridisch onhaalbaar bestempeld) zou het voor de stad veel makkelijker maken 'een gericht beleid naar die studenten te voeren'. Daarnaast vreest Leuven dat de keuzevrijheid die het huidig voorstel biedt er enkel toe zal leiden dat de domiciliëring gebruikt zal worden om de huurregels te omzeilen en enkel door die studenten die het zich kunnen veroorloven.

Budgettair en administratief 'onwenselijk'

'Het zich kunnen veroorloven' is immers een centraal punt in de discussie. Want wie je ook contacteert, je hoort keer op keer hetzelfde: 'Domiciliëring is duurder voor de student, in het huidige statuut ben je veiliger.' Diverse bepalingen in het fiscale en socialezekerheidsrecht steunen per slot van rekening op de domicilie van een persoon. Wie daaraan sleutelt, verplaatst zich naar een andere rechtsstatus.

Dat is vooral van belang wanneer men voor het eerst aangeeft niet langer 'ten laste' van de ouders te staan. Fiscaal betekent dat dat de student niet meer de studententaks van 98 euro betaalt, maar de Leuvense gemeentebelasting van 815,50 euro

moet ophoesten. Ten tweede verliezen ouders een belangrijk belastingvoordeel voor kinderen ten laste: 'Een huurcontract dat 50 euro goedkooper is, weegt niet op tegen dat belastingvoordeel

'Personen die vijf op zeven dagen in een stad verblijven zouden daar stemrecht moeten hebben'

[Thomas Van Oppens, Schepen Studentenzaken \(Groen\)](#)

van ten laste zijn', schat Gladinez. Het lijkt hem daarom onwaarschijnlijk dat veel ouders instemmen met een wijziging.

Daarboven valt een gedomicilieerde student niet langer onder de verzekeringspolis van de ouders, waardoor zij zelf contracten moeten sluiten voor familiale en brandverzekeringen. Een eventueel voordeel is dan weer dat een eventuele kindbijslag rechtstreeks naar de student gaat. Aangezien die in het Brussels Gewest beduidend lager ligt dan in Vlaanderen, zou op kot gaan in Brussel bijvoorbeeld een pak minder interessant worden.

De onevenwichtige financiële implicaties maken dat de hervorming voor de KU Leuven 'niet wenselijk' wordt geacht zonder verder diepgaand onderzoek. Dat is ook het gezamenlijke standpunt van de Vlaamse universiteiten. De KU Leuven ziet liever geen veranderingen zolang de impact van de wetswijziging onduidelijk is. 'Wij zijn vooral bezorgd dat studenten zich impulsief zouden domiciliëren zonder voldoende geïnformeerd te zijn over de gevolgen daarvan', verklaart Ruth Stokx, juridisch adviseur bij de KU Leuven.

'Het is heel onwaarschijnlijk dat de student of zijn ouders daar financieel beter van worden. Trouwens: wie het echt wil kan zich nu ook al domiciliëren in Leuven.' Cijfers van de stad Leuven wijzen uit dat er momenteel zo'n 185 kotstudenten hun domicilie naar Leuven hebben verplaatst.

De wijziging zou naar hun mening grote gevolgen hebben, en niet steeds in het voordeel van de student: 'Veel van de studenten die momenteel gedomicilieerd staan in Leuven doen beroep op de Sociale Dienst. Dit is nu het geval omdat domiciliëring momenteel inhoudt dat er een breuk is met de ouders, en deze studenten er dus financieel alleen voor staan', aldus Stokx. 'We weten dus uit ervaring wat de problemen zijn die een

aparte domiciliëring met zich kan meebrengen. Studenten zijn in het nieuwe voorstel wel vrij om de keuze te maken, maar we willen hen daarvoor wel voldoende informeren.'

Studenten aan de macht?

Er zit overigens nog een heus electoraal staartje aan de discussie rond het domiciliëringsvoorstel: het studentenstemrecht. Stemmen doe je immers op de plek waar je gedomicilieerd bent en grote studentensteden als Leuven en Gent kunnen daarom in een klap duizenden extra kiezers krijgen. Niet alleen zou dat de electorale landkaart kunnen hertekenen, het zou de Leuvense gemeentepolitiek ook voor het eerst nopen zich te verantwoorden ten aanzien van haar studentenpopulatie.

De stad gaat die uitdaging alvast niet uit de weg: 'Wij gaan echt niet onderzoeken of ons dat

'Wij zijn bezorgd dat studenten zich impulsief zullen domiciliëren zonder geïnformeerd te zijn over de gevolgen'

[Ruth Stokx, juridisch adviseur KU Leuven](#)

voordeel oplevert, maar ik vind wel echt oprecht dat personen die vijf op zeven dagen in een stad verblijven het recht hebben daar te stemmen. Daarom nodigen we studenten reeds uit om mee te doen met de verschillende vormen van participatie die de stad organiseert', reageert schepen Van Oppens. Afwachten dus of we over vier jaar een student als burgemeester zien.☺

Kabinet: 'geen hoogdringendheid'

Na een aantal negatieve evaluaties lijkt het voorstel inmiddels op de lange baan te zijn beland. 'Het oplossen van een aantal problemen mag er uiteraard geen nieuwe creëren', reageert men op het kabinet van bevoegd minister Pieter De Crem. 'Aangezien er geen hoogdringendheid verbonden is aan deze problematiek zal de beslissing omtrent eventuele wijzigingen toekomen aan een volgende regering.'

Conventie van Addis Abeba belooft academische graden over hele Afrikaanse continent te erkennen

Studenten en professoren zullen makkelijker in het buitenland kunnen studeren of lesgeven, nu een pan-Afrikaans verdrag de bilaterale akkoorden vervangt.

door [Emiel Roothoof](#)t

De Conventie van Addis Abeba werd in 2014 aangenomen door alle lidstaten van de Afrikaanse Unie, maar is pas sinds november van vorig jaar echt in werking getreden. Voor de ratificatie van het verdrag waren minstens tien staten nodig die het verdrag formeel zouden ondertekenen, iets wat in 2014 met een schamele vijf staten nog niet was gelukt. Maar nu dus wel.

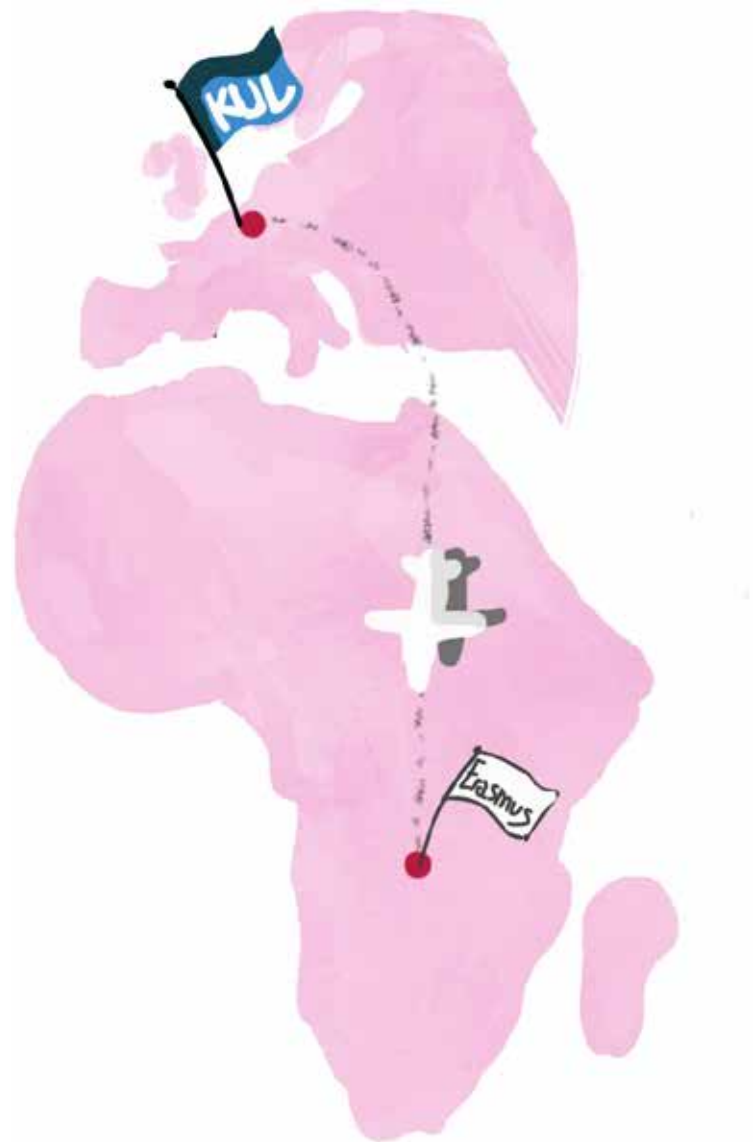
'Interuniversitaire samenwerking helpt vredesopbouw, culturele uitwisseling en kennisdeling'

[Peter Wells](#), directeur hoger onderwijs Unesco

Intussen hebben twintig staten getekend, waaronder ook het Vaticaan. Het verdrag moet er vooral voor zorgen dat academische graden over het hele continent erkend worden. Dat maakt interuniversitaire mobiliteit van studenten en professoren makkelijker. Het mogelijk maken van internationale onderzoeksprojecten is een tweede belangrijke doelstelling van het plan.

Een huzarenstukje van UNESCO

Het akkoord is er gekomen na sterk lobbywerk van UNESCO en de Afrikaanse Unie om alle lidstaten aan boord te krijgen. De Conventie van Arusha van 1983 creëerde al een zeker raamwerk, maar er verandert toch wel een en ander. 'De Conventie van Addis Abeba is een herziening van de

© Catharina Hermans

Conventie van Arusha, die rekening houdt met de grote veranderingen op het vlak van hoger onderwijs die in die periode van dertig jaar hebben plaatsgevonden', zegt Peter Wells, directeur hoger onderwijs van UNESCO.

'Landen zullen de kwalificaties, uitgereikt door welke institutie ook, niet meer bevoordelen'

[Peter Wells](#), directeur hoger onderwijs Unesco

Vorig jaar is een belangrijk jaar gebleken voor onderwijs wereldwijd. Naast de Conventie van Addis Abeba is er in november ook een *Global Convention on the Recognition of Higher Education Qualifications* aangenomen, het eerste internationale verdrag op het gebied van hoger onderwijs. Dit laat toe om niet alleen binnen een bepaalde regio (zoals de EU) een gemeenschappelijk systeem te hanteren, maar ook tussen regio's onderling. Beide verdragen passen binnen de *Sustainable Development Goals* die bij de Verenigde Naties hoog op de agenda staan. Zo maken de VN het een prioriteit 'inclusief en gelijk onderwijs voor iedereen' te garanderen.

Men vergelijkt de Conventie van Addis Abeba met de Bolognaverklaring, die in 1999 door de EU-lidstaten werd aangenomen. De hoofddoelstelling is dezelfde: meer mobiliteit voor studenten en personeel. Vergeleken met zijn Europese tegenhanger, blijft dit verdrag wel beperkt. Daar men het in de Bolognaverklaring heeft over het overdragen van studiepunten, eenzelfde bachelor-masterstructuur en de kiem van het Erasmusproject, gaat het in de Conventie van Addis Abeba uitsluitend over de erkenning van academische kwalificaties.

Iedereen gelijk voor de wet

Met de erkenning van diploma's hoopt UNESCO ongelijkheid te bestrijden. Het gebeurt wel eens dat professoren of studenten door een uni-

versiteit niet worden aanvaard vanwege hun nationaliteit. Volgens Wells zal dit 'garanderen dat lidstaten de kwalificaties die zijn uitgereikt door een bepaald instituut niet gaan bevoordelen, waar het instituut zich ook bevindt'. Lidstaten

zijn ook verplicht dezelfde criteria te hanteren voor vluchtelingen, wat van groot belang kan zijn om de huidige migratiecrisis het hoofd te bieden.

Vasti Roodt, professor Filosofie aan *Stellenbosch University* in Zuid-Afrika, meent hierin de pan-Afrikaanse solidariteit te zien: 'Studenten uit landen met slechte onderwijssystemen zullen nu hun kennis kunnen verbreden aan de beste Afrikaanse instellingen, waarna ze hun expertise terug naar hun thuisland kunnen brengen.'

Volgens haar speelt Zuid-Afrika daar een belangrijke rol in en zal het dat ook blijven doen nu Zuid-Afrikaans president Cyril Ramaphosa voorzitter wordt van de Afrikaanse Unie. Verder zegt Roodt dat er een grote 'internationalisatiegolf' bezig is, iets wat ze ook ziet in haar eigen universiteit: 'Wij hebben tegenwoordig een doctoraatsprogramma specifiek gericht op studenten die uit andere Afrikaanse landen komen.'

De Zuid-Afrikaanse professor klonk heel enthousiast aan de telefoon, wanneer ze vertelde dat het voor haar makkelijker zal zijn conferenties te bezoeken en visa te krijgen. Directeur Wells van UNESCO moet haar daarin teleurstellen: 'Dit verdrag heeft niets te maken met het versoepelen van visareguleraties.' Niettemin kan dit een eerste stap naar meer samenwerking zijn, aldus Wells: 'Eens je interuniversitaire samenwerking aanmoedigt, is het eenvoudiger vooruitgang te boeken wat betreft vredesopbouw, culturele uitwisseling en het delen van kennis.'

Het mag allemaal wat sneller

Critici van de deal hebben gewezen op de traagheid van het ratificatieproces. Wells is daarover heel duidelijk: 'Elk verdrag heeft tijd nodig om aanvaard te worden. Dat is niet uniek voor Afrika. Vooraleer een land tekent, moeten er parlementaire discussies en andere tijdrovende procedures plaatsvinden.' Hoewel niet alle landen officieel hun handtekening hebben gezet, kan het verdrag met de dertien handtekeningen wel al in actie treden. Vanaf eind 2020 zal een *Convention Committee for States Party* worden aangesteld om de details van de overeenkomst te bespreken en een plan van aanpak te formuleren.

'China plant in Afrika onderzoeksinstituten neer. Dat baart mij zorgen'

[Vasti Roodt](#), docent Filosofie Stellenbosch University (Zuid-Afrika)

Het is geen wonder dat net nu de Afrikaanse staten de handen in elkaar slaan. Sinds het aantreden van Xi Jinping als president van China, voelt Afrika de druk om zélf een kwalitatief onderwijssysteem uit te bouwen. Ook professor Roodt maakt zich zorgen over de Chinese invloed: 'Er is sprake van een *braindrain* van onze beste studenten naar het Chinese vasteland. Daarnaast plant China hier talloze onderzoeksinstituten neer, die volgens veel collega's als ankers werken voor Chinese invloed. Dat verontrust mij. Al ben ik natuurlijk geen expert.'

Of de Conventie van Addis Abeba daar nu iets mee te maken heeft, wist Roodt niet te zeggen. Peter Wells ziet alleszins geen verband: 'Dit is een verdrag van Afrikaanse landen, voor Afrikaanse universiteiten en Afrikaanse burgers. Dat heeft absoluut niets met China te maken.'

Studenten die zonder fiat naar het buitenland vertrekken spelen met hun verzekering

Twee weken geleden meldde *Veto* dat studenten sinologie van de KU Leuven verplicht moesten terugkeren uit China. Hoe reageer je best als de universiteit zo'n beslissing neemt?

door [Pieter Jaspers](#)

De KU Leuven is dit jaar veel ervaring rijker op het gebied van gedwongen studieonderbrekingen in het buitenland. Eerst was er Hongkong, waaruit de universiteit 17 studenten terug haalde. Dan waren er de protesten in Chili. En op de koop toe is er nu de uitbraak van een nieuw virus in China.

Bindend Advies

De Commissie Risicobestemmingen (CRB) beoordeelt veiligheidsrisico's van studenten en personeelsleden die naar een 'risicogebied' willen afreizen, waarbij ze gebruik maken van een eigen lijst van landen met een verhoogd risico.

'Voor studenten beslissen we gewoonlijk negatief van zodra Buitenlandse Zaken niet-essentiële reizen afraadt'

[Peter Lievens](#), *Vicerector Internationaal Beleid*

'Vervolgens bekijken we zoveel mogelijk beschikbare gegevens, in het bijzonder de officiële reisadviezen van de FOD Buitenlandse Zaken. Maar we baseren ons ook op informatie van de Franse autoriteiten, omdat onze reisverzekering rekening houdt met hun adviezen', zegt Peter Lievens, vicerector Internationaal Beleid en lid van de CRB.

'Voor studenten beslissen we gewoonlijk negatief van zodra de FOD BZ niet-essentiële reizen afraadt', gaat Lievens verder. Daarnaast analy-

seren medische experten van het UZ Leuven als lid van de CRB de medische risico's. De finale beslissing is bindend. Daartegen kan je geen beroep aantekenen.

Crisis

De CRB hanteert het principe van 'tegensprekelijkheid'. Dat wil zeggen dat elk voorstel om een reis niet te laten doorgaan besproken wordt met de decaan, de departementsvoorzitter of het diensthoofd en met de onderzoeker of student.

In crisissituaties die zich voordoen tijdens het buitenlands verblijf is dit principe moeilijker te handhaven. De beslissingen worden dan doorgesproken op beleidsniveau, ook met de betrokken decanen, maar wel eenzijdig meegedeeld, zoals twee weken geleden bij studenten Sinologie.

'Inkomende mobiliteit, of het terugroepen van studenten of personeel, ligt voor de huidige situatie - de coronacrisis - in handen van een daartoe opgerichte crisiscel', zegt Lievens. 'Dit omdat het

'We zijn nu in Australië op rectorale missie. Hier worden gewoon géén reizen vanuit China toegestaan'

[Peter Lievens](#), *Vicerector Internationaal Beleid*

niet meer gaat over de toelating om studenten al dan niet te laten vertrekken, maar ook over het

'Er is veel begrip voor de ontgoocheling bij studenten,' zegt Lievens, 'maar we doen echt wat nodig is. Elders reageert men veel strenger: we zijn nu in Australië op rectorale missie, waar voor het hele land strenge inreisbeperkingen gelden. Reizen van en naar China zijn hier geschrapt', beargumenteert Lievens het standpunt van de KU Leuven. 'Wie de laatste 14 dagen in China is geweest komt er niet meer in.'

Gezondheidsrisico's zijn prioritair en worden geëvalueerd in samenspraak met huisartsen van het studentengezondheidscentrum, met infectiologen die de crisis nationaal volgen en managen, en met virologen.

Geen sancties

In het onderwijs- en examenreglement is een tuchtprocedure voorzien als studenten het advies van de KU Leuven in de wind slaan. 'Bij mijn weten zijn daar nog geen precedentes voor,' vertelt Lievens, 'maar wij nemen zo'n beslissing niet zomaar. Die wordt genomen voor de veiligheid van andere studenten, dus moet men daar rekening mee houden.'

De sancties gaan van een verwittiging tot het wegzenden van studenten van de universiteit. 'Maar dat is hier helemaal niet aan de orde', verzekert Lievens. 'De inschatting om tot een tuchtprocedure over te gaan, gaat echt wel over het bewust in gevaar brengen van zichzelf of andere studenten.'

Financiële vergoeding

In uitzonderlijke situaties voorziet de KU Leuven in financiële vergoedingen: 'In Hongkong hebben we bijvoorbeeld geholpen met de repatriëring. En als er vanuit de luchtvaartmaatschappij vluchten worden stopgezet en opnieuw geboekt moeten worden, kunnen wij ook terugbetalen', vertelt Lievens.

Maar dan moet men wel de instructies opvolgen: 'Als we zeggen dat studenten moeten terugkeren en ze weigeren, dan gaan ook verzekeringsmaatschappijen zich terugtrekken. Dat beslissen wij niet, dat is contractueel zo vastgelegd', besluit Lievens.☺

© Joanna Wils

'Nonnen en zelfs vrouwelijke leken leiden hier de lokale gemeenschappen'

In een vorig leven docent aan de KU Leuven, sinds kort decaan Religiewetenschappen in Temuco, Chili. Haar leven is er één van geloof en sociaal engagement. Sandra Arenas Pérez en de kerkelijke kloof.

door [Remo Verdickt en Maria-Laura Martens](#)

De professor behaalde haar tweede master en doctoraat in Systematische Theologie aan de KU Leuven. Haar onderzoek spitste zich toen toe op Rooms-Katholieke kerkleer en de oecumene: het streven naar wereldwijde christelijke eenheid. Inmiddels is ze

'Niet God, maar de Kerk is het probleem'

naar haar thuisland teruggekeerd, waar haar Leuvense voorgeschiedenis haar bijstaat in hedendaagse vraagstukken.

Sandra Arenas Pérez: 'Mijn doctoraatsonderzoek dwong mij na te denken over de Kerk en de manieren waarop mensen tot de Kerk behoren. Ik raakte geïnteresseerd in de instorting van het huidige ecclesische systeem door de recente schandalen van seksueel misbruik. Dit heeft in Chili, maar ook wereldwijd, voor de zwaarste crisis binnen de Katholieke Kerk gezorgd.'

'En dan is er in Chili ook nog hevig sociaal protest. De kerkelijke en sociale crisissen verlopen parallel. Ik bestudeer momenteel hoe de kerkelijke beweging opnieuw relevant kan worden in de sociale en publieke sfeer.'

Hebben de schandalen ook een invloed gehad op uw eigen geloof in de Kerk?

Sandra Arenas Pérez: 'Het heeft me erg geraakt, zowel als gelovige en als theoloog. Die zaken kan ik niet scheiden; mijn persoonlijke overtuiging is verstrengeld met mijn werk. Dus ging ik op zoek naar de wortels van mijn geloof. Kon ik wel nog verder werken als theoloog?'

'Mijn onderzoek is immers verbonden aan de vragen die gelovigen hebben. Ik heb zelfs getwijfeld om gewoon sociaal werk te gaan doen. Het was niet dat ik niet langer geloofde in God. Ik had mijn hele leven binnen de Kerk gewerkt en was theoloog geworden omdat dat voelde als mijn roeping binnen de Kerk. Nu moest ik opeens grondig reflecteren daarover.'

Wat zegt u tegen die gelovigen die niet langer banden willen onderhouden met de Kerk?

'Allereerst dat ik hen absoluut begrijp. (lacht) Het instituut heeft ons allemaal in de steek gelaten! Daarna wil ik samen met hen kijken waar hun geloof vandaan komt. In mijn ervaring zijn mensen die de Kerk verlaten vaak nog steeds gelovig. Niet God, maar de Kerk is het probleem. Het leiderschap, de manier waarop de macht wordt verdeeld, de politieke structuur.'

'Daarom probeer ik hen tegemoet te komen en beetje bij beetje samen het instituut weer op te bouwen. Dat is een moeilijk en

© Universidad Católica de Temuco

traag proces, maar ik geloof erin. Ik blijf doorgaan.'

Hoe ziet u die heropbouw?

'Ik denk dat de hele lokale gemeenschap standaard betrokken moet worden bij de besluitvorming. Echte inspraak van alle kinderen van God, man en vrouw, leek en priester, maar ook de nonnen en de diakens.'

'We moeten ook de geestelijkheid op een nieuwe manier benaderen. In oktober werd de Amazonesynode afgesloten in Rome. De hele aanloop daarnaartoe toonde aan dat in Latijns-Amerika verschillende andere vormen van geestelijkheid dan louter de priesters een belangrijke rol spelen. Nonnen, diakens of zelfs vrouwelijke leken leiden hier de lokale gemeenschappen. Dit verdient meer aandacht, maar ligt zó politiek gevoelig binnen de Kerk.'

Is er niet gewoon een afstand tussen Rome en de lokale gemeenschappen, of zelfs tussen de Latijns-Amerikaanse en Europese houding?

'Absoluut. Er gaapt een enorme kerkelijke kloof tussen de zogenaamde Derde Wereld en Europa. Politiek gezien is het vóór Paus Franciscus vooral een Europese kerk geweest in haar centrale organisatie. Nu hoop ik dat we de eerste stappen naar

'Kerkelijke leiders staan niet meer op de barricaden zoals ten tijde van Pinochet'

een globaal katholicisme zetten.'

'Franciscus presenteert zich anders dan de vorige pausen en durft over dingen praten die zij vermeden. De Kerk moet naar buiten kijken en onder de mensen komen. Latijns-Amerikanen zijn cultureel reeds meer vertrouwd met de Paus zijn pastorale aanpak, het dicht bij de mensen staan en op straat komen. Europeanen hebben het daar moeilijker mee. Maar ik denk dat deze fundamentele verandering noodzakelijk is, an-

'Het is nu mogelijk om je publiekelijk te kanten tegen de paus. Dat was vroeger niet vanzelfsprekend'

ders blijft de geloofwaardigheid van de Kerk maar kelderen.'

Denkt u dan dat Franciscus zijn hervormingen slechts mondjesmaat doorvoert om geen nieuw schisma te veroorzaken?

'Ik geloof niet dat een historisch schisma mogelijk is. Niettemin is er binnen de Kerk een conservatieve oppositie sterk gekant tegen hervormingen, het Tweede Vaticaans Concilie en zelfs tegen Franciscus. Maar ook dat is een ontwikkeling; het is nu mogelijk om je publiekelijk te kanten tegen de Paus, te zeggen dat hij zich vergist of dat hij feilbaar is. Dat had je je nooit kunnen voorstellen bij Pius XII, of zelfs bij Ratzinger.'

Hoe vindt u dat de Chileense Kerk moet reageren op haar specifieke crisis?

'Eerst en vooral moet ze ze erkennen. Verschillende kerkelijke autoriteiten proberen ze nog steeds te minimaliseren. Zo worden veel slachtoffers van seksueel misbruik nog steeds niet gelooft. De Kerk luistert niet of doet alsof het geen misbruik is. Ze moet ook voor compensatie zorgen.'

'Het eerste slachtoffer dat in het Jezuïetenschandaal naar buiten kwam was een collega van mij. Zij werd misbruikt door een nationaal gepromoteerde priester. Ze leeft nog steeds, maar heeft een erg moeilijk leven gehad. Onder andere haar psychologische behandeling zou vergoed moeten worden door de Kerk.'

'Als instituut heeft de Kerk een sociaal engagement en moet het verantwoordelijkheid nemen voor wat binnen haar muren gebeurde. Ik steun absoluut alle zaken waar men op zijn minst finan-

ciële compensatie eist. Dat is niet dé oplossing. De slachtoffers zullen natuurlijk nooit meer hetzelfde zijn.'

Ten tijde van de Pinochetdictatuur waren geestelijken erg betrokken bij de burgerprotesten. Zijn ze aanwezig bij de huidige grootschalige betogingen?

'Vandaag heeft het sociaal engagement van de Kerk geen enkele geloofwaardigheid in Chili. Er staan geen kerkelijke leiders op de barricaden zoals ten tijde van Pinochet. Wel zijn er kleine christelijke gemeenschappen, voornamelijk leken, die op de betogingen komen zingen en bidden. Maar in deze enorme sociale beweging is er geen enkele kerkelijke stem officieel aanwezig.'

Hoe komt dat?

'De sociale onlusten braken pas uit na het misbruikschandaal. Chileense bisschoppen hullen zich quasi-allemaal in stilte, ver weg van publiek en media. Ze hebben geen autoriteit meer. Daarom denk ik dat leken gemeenschappen zelf het heft in handen nemen. Ook ik ben mee op straat getrokken. Het stelt niet veel voor, maar is wel betekenisvol voor sommigen. Er zijn nog altijd mensen die omwille van hun geloof proberen iets relevant en juist te doen.'

'Mijn onderzoek is immers verbonden aan de vragen die gelovigen hebben. Ik heb zelfs getwijfeld om gewoon sociaal werk te gaan doen. Het was niet dat ik niet langer geloofde in God. Ik had mijn hele leven binnen de Kerk gewerkt en was theoloog geworden omdat dat voelde als mijn roeping binnen de Kerk. Nu moest ik opeens grondig reflecteren daarover.º

De Weegschaal: kebab

De kebab: het lievelingsvoedsel van een student die een pintje te veel op heeft en niet goed meer weet wat hij eet. Onze fijnproevers kwamen samen om voor u een oordeel te vellen over de kwaliteit.

door [Benno Debals](#)

In Leuven kun je geen straat doorwandelen zonder een kebabzaak te passeren. Het nachtelijk feestgedruis van de Leuvense student is namelijk een ideale voedingsbodem voor de kebabzaak. De dronken student lust wel eens een hapje kebab. Dat illustreren de openingsuren: veel zaken openen pas in de namiddag, dus voor een Turkse lunch zal de nuchtere student elders moeten zijn.

Eerst en vooral is het belangrijk om een algemene misvatting recht te zetten: pita is niet hetzelfde als kebab. Kebab is gebraden en gekruid kalfsvlees of kip. Het Perzische woord betekent 'gebakken vlees'. Ook het woord döner (dat voor 'draaiend' staat) komt uit het Perzisch, wat aan geeft dat je vlees van zo'n draaiende pin komt. Als je een döner kebab bestelt, krijg je doorgaans

kalfsvlees. Pita wijst op reepjes geroosterd lamsvlees of varkensvlees, die ook in een ander broodje worden geserveerd dan kebab. Bovendien vragen de gerechten om een verschillende kruiding.

Onze smaaktest focust zich op het klassieke broodje kebab met looksaus. We stelden enkele objectieve criteria op om de verschillende broodjes kebab zo onpartijdig mogelijk te beoordelen. De hoeveelheid saus, groentjes en vlees zijn belangrijke aspecten. Daarnaast is de verdeling

Een groot man zei ooit: 'Beter te veel dan te weinig'

van alle elementen van belang: zo moet je van je eerste tot je laatste beet dezelfde verhouding behouden, zodat je laatste hap niet alleen uit vlees bestaat. Ook de kwaliteit van de ingrediënten is van belang, net zoals de kwaliteit van het brood zelf. Ten slotte zijn natuurlijk de grootte en de prijs van belang in de beoordeling.

Ali Baba

Alles opgeteld spendeert de gemiddelde student ongeveer duizend en één nacht op de Oude Markt. De hongerigen onder ons hebben ongetwijfeld al kennis gemaakt met Ali Baba. Hun smaakvolle broodjes bedekt met sesamzaad zijn mooi geroosterd.

Het vlees heeft een zoete smaak, en een van de panelleden proeft zelfs een hint van kaneel. Over of dat een positieve zaak is, zijn de meningen verdeeld. Verhoudingsgewijs zijn onze smaakpillen niet bevredigd: aanvankelijk proef je veel vlees, weinig looksaus en weinig groentjes, maar naarmate de kebab vordert, blijven we vooral over met veel groentjes. Alsof veertig rovers ons van ons vlees beroofd hadden.

Istanbul

Tegenover Ali Baba vinden we Istanbul, niet te verwarren met de Turkse grootstad. In die laatste zijn we nog niet geweest, maar Turkije heeft hoogstwaarschijnlijk meer kwaliteiten dan dit broodje kebab: een droog, geroosterd kwadrant van een klein Turks brood gevuld met taai en droog vlees (waar een opmerkelijke recensent zelfs een stukje kip in vond, foeil!). De verdeling zit ook helemaal niet snor: alle saus heeft zich opgehoopt aan de onderkant en groentjes zijn verspreid als oases in een woestijn.

Hoe vettiger, hoe prettiger, horen we de feestganger wel eens zeggen, en vet krijgen we. Maar 'zelfs tijdens het uitgaan is deze kebab niet lekker', getuigt een panellid. Istanbul was beter Constantinopel gebleven.

Waar vind je in Leuven het meest smaakvolle studentenvoer? Wij wegen het voor je af. Deze week: kebab!

Nan & Nan

In dezelfde straat waar Ali Baba en Istanbul huizen, vinden we Nan & Nan, die wat in de schaal

Alsof veertig rovers ons van ons vlees beroofd hadden

duw leeft van zijn burens. Spijtig, want hier komt een hongerige student wel aan zijn trekken. Het broodje is bijzonder krokant - je kunt de crunch horen bij iedere hap. De groentjes zijn lekker vers, en opvallend: hier krijgen we zelfs maïs. Jammer genoeg zijn die groenten snel op.

Ook het vlees is duidelijk van betere kwaliteit: de repen zijn dikker en zijn beduidend beter gekruid. Verhoudingsgewijs krijg je er wel minder vlees en meer saus, van die laatste zelfs net té veel volgens een enkeling.

De Nijl

De rivierdelta van de Nijl staat bekend om haar vruchtbare grond. Een grote kebab in deze zaak - die trouwens even veel kost als de kleine broodjes elders - is werkelijk gigantisch. Het kwart van een groot Turks brood kunnen we snel het nijlpaard der broodjes noemen. Maar nijlpaarden staan er niet om bekend lekker te zijn. Het brood is te lang geroosterd, wat leidt tot een verbrande geur en smaak. Het vlees is ontzettend droog en de looksaus erg zoet, zo zoet dat het bijna mayonaise of zelfs frietsaus wordt.

De smaakexpert van het panel proeft een vleugje pinda, maar hij is alleen in die vaststelling. Verhoudingsgewijs serveert deze zaak vooral veel brood tegenover weinig inhoud, maar nog altijd meer inhoud dan elders. Een groot man zei ooit: 'Beter te veel dan te weinig.' Woorden naar onze mond.

Tasty Food Vesalius

Met een naam die beweert smakelijk eten te verkopen, staan we al meteen sceptisch tegenover deze naar eigen zeggen 'mediterrane kebabzaak'. Toch weten ze de meest ongelovige panelleden te overtuigen.

De groentjes zien er vers uit en dat kun je proeven. We merken spijtig genoeg wel op dat er geen komkommer tussen zit. Het broodje is niet te lang, noch te kort geroosterd, en qua smaak niet opvallend. De looksaus is pertinent aanwezig en de verhoudingen zitten allemaal goed. Naar het einde toe verliezen we de looksaus en neemt het vlees wel de overhand, maar klagen over te veel vlees kunnen we nu ook niet doen, natuurlijk.☺

Prijzen voor een klein broodje kebab:

Ali Baba: €6

Istanbul: €5

Nan & Nan: €5

De Nijl: €3,5

Tasty Food Vesalius: €5

© AnAertlees@reDiertercq

door [Ella Deweerdt](#)

Landjuweel - Aula Rector Dhanis (Antwerpen)

Dinsdag 3 maart, 19u00

Een CulTip op verplaatsing? Dat mag, want het Landjuweel vindt weer plaats! In 2018 blies de Leuvense letterenkring Babylon samen met Lingua (Antwerpen), LWK (Brussel) en Filologica (Gent) na 456 jaar nieuw leven in het Landjuweel, een literaire voordrachtwedstrijd die in de 15de en 16de eeuw plaatsvond. De vorige twee edities gingen door in Leuven. Maar in 2020 dient Aula Rector Dhanis in Antwerpen als podium voor de hedendaagse rederijkers, na een overwinning van Lingua in 2019. Studenten Taal- en Letterkunde uit de verschillende studentensteden verzamelen zich voor een avond van literaire voordracht en verbroedering. Tegelijk een perfecte kans om het water in een andere studentenstad eens op te meten!

UURKULTUUR: Strings in the House (Ataners) - Het Depot

Dinsdag 3 maart, 21u00

Al lichte heimwee naar je afspeellijst van klassieke muziek die de blokperiode net iets draaglijker maakte? Treur niet langer: Wim Spaepen, dirigent van het Ataneres Ensemble, brengt een strijkorkest, een laptop en een synthesizer samen voor een avond vol muzikale transgressies. Zoals Hannah Montana zo enthousiast zingt: 'You get the best of both worlds', met *Strings in the House*.

Ithaka - Villa van de Aa

Dinsdag 3 tot zondag 8 maart, aangepaste openingstijden

Van 3 tot 8 maart organiseert LOKO de 28ste editie van het beeldende kunstenfestival Ithaka. Wat begon als een kleine tentoonstelling is ondertussen uitgegroeid tot een vaste waarde in het Leuvense. Twaalf jonge kunstenaars krijgen een uniek platform om hun projecten tentoon te stellen aan alle geïnteresseerde zielen. Daarnaast

© Benno Debals

worden er elke dag verschillende randactiviteiten georganiseerd: je kan bijvoorbeeld napraten met kaaskroketten en een glas wijn, of genieten van een goed biertje en een streepje jazz-muziek. O ja, het is volledig gratis!

Tussen Hemel en Aarde - Sint-Pieterskerk
Zaterdag 7 en zondag 8 maart, tot 16u30

Je loopt er misschien elke dag langs, maar bent er waarschijnlijk nog nooit binnen geweest. In het weekend van 7 en 8 maart opent de Sint-Pieterskerk haar gerestaureerde deuren voor het publiek. Rondleidingen worden zowel virtueel als in real life aangeboden. Kom meer te weten over de kerk en al haar verborgen en minder verborgen kunstschaten, en geniet 's avonds van het volksfeest ter ere van Dieric Bouts in het teken van zijn Laatste Avondmaal. Inschrijven doe je via de website.

Dancing on the Ceiling - Cinema ZED
Zondag 8 maart, de hele dag

Op 8 maart stelt Cinema ZED zijn programma volledig in het teken van de Internationale Vrouwendag. Curator van dienst is Cecila Verheyden, onder andere bekend van tv-series zoals *Zie mij graag* en *wtFOCK*. Het aanbieden en bespreekbaar maken van diversiteit staan centraal, zowel in als naast de cinemazalen. Van een interessant tafelgesprek met Chrostin, Nozizwe Dube en Pascal Platel tot een film die barst van het vrouwelijk talent. Een hele dag of slechts voor een paar uur: *Dancing on the Ceiling* biedt voor ieder wat wils.

Openingsavond Interfacultair Theaterfestival - De Minnepoort
Woensdag 11 maart, 20u00

Het Interfacultair Theaterfestival vormt al jaren een vaste waarde in het leven van de theaterliefhebberende student. Het festival gaat officieel van start op 11 maart in de Minnepoort met de jaarlijkse openingsavond. De negen deelnemende studentenkringen proberen ons met teasers te overtuigen waarom we tussen 30 maart en 14 mei een kaartje moeten bemachtigen voor hun voorstelling.

Campustoneel: De Kussenman - STUK (Verbeeckzaal)
Donderdag 12 tot dinsdag 17 maart, 19u00

In 2003 ging *The Pillowman* van Martin McDonagh (die van *In Bruges* en *Three Billboards Outside Ebbing, Missouri*) in première in Londen. 17 jaar later steekt Campustoneel De Kussenman in een nieuwe kussensloop. Tussen 12 en 17 maart dient de Verbeeckzaal in het STUK als ruimte waar Katurian haar verhalen tot leven brengt. Elke herkenning met de werkelijkheid is geheel toevallig. Daar draait fictie toch om, niet?☺

artikel > Expokans voor kunstenaars, gratis voor de rest: de perfecte match?

Zwerven door on(t)roerend erfgoed naar kunstparadijs Ithaka

© Oriane Lecluyse

Voor de 28ste keer vindt het kunstenfestival Ithaka plaats. In het hartje van Leuven kan je een week lang gratis het werk van jonge kunstenaars bezoeken. Voor hen is Ithaka mogelijk een springplank.

door [Mathieu Lonbois](#)

Ithaka is een jaarlijks festival dat kunstenaars de kans biedt om op vrijwillige basis voor het eerst tentoon te stellen. Oorspronkelijk was het een eendaagse zwerftentoonstelling verspreid over de uithoeken van Leuven. Ondertussen is Ithaka uitgegroeid tot een festival van één week maar dan op één plaats. Zo kan je nu als Odysseus rondzwerven op dit schiereiland van bruisend talent.

Volgens Kristien Jacobs, hoofd dienst Cultuur KU Leuven, 'is het ook voor curatoren en organisatoren een unieke kans om werkervaring op te doen'. Na 28 jaar krijgt Ithaka de reputatie een springplank te zijn voor kunstenaars. Veel bekende namen vind je niet in de historie van het festival, maar in 2004 mocht

'Hoe heftig was het niet om als jonge gast voor het eerst je werk te tonen'

[Rinus Van de Velde, oud-deelnemer](#)

de Leuvense kunstenaar Rinus Van de Velde, die later exposeerde in kunsttempels als SMAK en BOZAR, voor het eerst zijn werk tentoon stellen. Rinus getuigt ook van een overweldigende ervaring: 'Hoe heftig was dat wel niet, om als jonge gast voor de eerste keer je werk te tonen.'

(Bijna) alle kunstvormen welkom

Wat voor kunst kan je verwachten? Kort gezegd: beeldend en hedendaags, aldus Naomi Van Laer, coördinator cultuur bij LOKO. Dat varieert van video-installaties, fotografische zoektochten, architecturale poëzie tot klassieke teken- en schilderkunst. Hoewel de focus gericht blijft op statische kunst, zijn er dit jaar ook theaterperformances te zien van studenten uit LUCA School of Arts.

Toch vind je er geen dans, omdat dans vreemd genoeg niet tot de groep van beeldende kunsten wordt gerekend. Behalve kunst spotten, kan je er ook activiteiten vinden zoals een Open Mic, een Jazz & bier avond, een yoga-initiatie, een vrijdagse afterwork drink en een spelletjesnamiddag.

On(t)roerend erfgoed

Omarmd door de oevers van de Dijle, vindt het festival plaats in een verlaten villa in de Onze-Lieve-Vrouwstraat. Op nummer 46 krijg je daar de kans om het gele en rode bakstenen palet van de imposante art-deco woning te bewonderen. Het festival zelf strekt zich uit tot de immense Hertogensite en de historische stadstuin naast de villa.

Volgens de Leuvense dienst van onroerend erfgoed ligt Ithaka volledig in de lijn van de stedenbouwkundige plannen: het omvormen van de Hertogensite tot een cultureel-creatief broednest. 'Sites met erfgoedwaarde staan erom bekend bij te dragen aan het algemeen welzijn. Ze zorgen voor verbinding en wakkeren creativiteit aan.

Daarom alleen al is er een mooie match tussen de site en Ithaka', zegt Joke Buijs als adviseur monumentenbeleid. In deze kleine oase kan je dan ook je kleine artistieke roes opzoeken van 3 tot en met 8 maart.

'Erfgoed sites kunnen creativiteit aanwakkeren'

[Joke Buijs, adviseur Leuven Monumentenbeleid](#)

De slapeloze nachten van Rinus

Rinus Van de Velde is de bekendste kunstenaar die meegedaan heeft aan Ithaka. Zo mocht hij als 21-jarige voor het eerst zijn vormelijk onderzoek in het beeldhouwen tentoonstellen; iets compleet anders dan zijn huidige kartonnen decors en potloodtekeningen. Dat was voor Van de Velde ook het mooie aan Ithaka: experimenterend ervaring opdoen. Of in zijn woorden: 'Je beseft niet als student dat tentoonstellen een groot deel uitmaakt van je werk. Het gaat niet enkel over werk maken in een atelier, maar ook over 'hoe dat aan anderen te tonen'. Dat maakt je werk af.'

Toch had hij Ithaka duidelijk niet ervaren als een springplank: 'Het is ook super moeilijk om te

zeggen "dat is een springplank voor iedereen en daaraan moet je meedoen", want elk kunstenaarstraject is zo individueel. Wél was het een ongeloflijk leerrijke kans.' De ervaring is Rinus bijgebleven als bijzonder: 'Ik herinner me vooral dat ik slapeloze nachten heb beleefd voor de deadline.

Vaak denk ik terug aan dát moment. Hoe heftig was dat wel niet, om als jonge gast voor de eerste keer je werk te tonen. Nochtans: hoe vaker je het doet, hoe beter je erin wordt.'

Hoewel Ithaka misschien niet de sleutel tot succes vormt, is het dus een waardevolle stap in een artistiek leerproces.

Van 3 tot en met 8 maart kan je op weekdagen van 14u tot 24u, zaterdag van 10u tot 17u, en zondag van 10u tot 14u terecht bij Ithaka in de Onze-Lieve-Vrouwstraat 46.

Zelf interesse als kunstenaar op Ithaka? Grijp de expokans en dien je projectvoorstel tijdens het najaar in bij LOKO.☺

© Oriane Lecluyse

'Cartoonisten zijn net seriemoordenaars, alleen worden wij niet opgepakt'

NAVRAAG

Lectrr, naar kuifje
© Anne-Leen Declercq

Lectrr was elf toen hij een wekelijkse strip had in vijf West-Vlaamse kranten. Vandaag zet hij de wereld op zijn kop met cartoons die alles en iedereen door de mangel halen.

door Mikhail Efimenko en Anne-Leen Declercq

Iemand wordt niet zomaar een beroemde Vlaming en cartoonist. Waar ligt de kiem van uw tekenaarsschap?

Lectrr: 'Ik kan niets anders. Mijn eerste herinneringen draaien rond tekenen. Ik heb als kind niets anders gedaan, ook niet gespeeld; tekenen was mijn manier om de wereld te snappen. Op zeer jonge leeftijd ben ik beginnen te publiceren: toen ik elf was had ik al een wekelijkse strip in vijf verschillende West-Vlaamse kranten. Dat geeft je meteen een publiek. Maar toen kwam de puberteit en ontdekte ik meisjes. En omdat meisjes geen interesse hadden in tekenen, was ik even gestopt.'

'Toch ben ik tekenaar gebleven en rond mijn 16e wist ik dat dit mijn levensdoel is, wat ik doe en wie ik ben. Zo heb ik zelf mijn studies betaald door in te zetten op de cartoons. Uiteindelijk snappen mensen dat weinig anderen dit zo goed doen, en dan is het logisch dat je daar bekend mee wordt. Eigenlijk zijn cartoonisten net seriemoordenaars: beroemd worden door zaken die niemand anders doet, met het verschil dat wij niet opgepakt worden.'

Vroeger leek het wel of er geen jonge cartoonisten opdoken. Nu is er sprake van een heuse stormloop. Hoe kijkt u naar die trend?

'Dat is sowieso nodig. Momenteel ben ik de jongste politieke cartoonist van Vlaanderen en ik ben 40 jaar oud. Het overgrote deel is al gepensioneerd en tekent gewoon door. Dat is problematisch. Onze maatschappij heeft nood aan zelfreflectie. Het probleem is dat die jongere generatie

nog steeds in de fase zit van naar zichzelf, en niet naar de buitenwereld te kijken. Momenteel zie ik nog niet echt politieke of editoriale cartoonisten

'Vlaanderen heeft wereldwijd aanzien met zijn kritische, harde, absurde en grappige strips'

opstaan.'

'In mijn beginjaren had ik moeite met het brengen van een boodschap - alsof ik daar het inzicht niet voor had. Nu duiken er originele cartoonisten op, die meteen een stem hebben. Kijk naar Chrostin: zij heeft haar niche gevonden en zal daar wellicht in blijven werken. Jonge cartoonisten hoeven ook niet te experimenteren: ze weten wat geld opbrengt.'

'En omdat er nu zo'n schaarste is, vrees ik dat er uiteindelijk niemand voor de politieke of de editoriale cartoon zal gaan. Terwijl Vlaanderen daar juist uniek is met zijn kritische, harde, absurde en grappige strips en wereldwijd aanzien heeft. Andere landen maken gewoon spotprenten.'

'Ik ben wel bang dat ik de laatste zal zijn die het licht uitdoet. Maar ik weet dat er ook mensen *out of the blue* kunnen komen, dat daar plots een jon-

ge cartoonist is die het hele genre verandert.'

Een aantal van die jonge cartoonisten beginnen vandaag zelfs op Instagram.

'Ik kan daar wel van meespreken, als een van de eerste internet-cartoonisten van Vlaanderen. Omdat ik nergens anders kon publiceren, gebruikte ik mijn eigen website. Rond 2002 waren het enkel Kama (*Kamagurka, red.*) en ik die een website hadden. Wij hadden dus maar één concurrent: mekaar.'

'Kama's groep zag trouwens al snel die technologische voordelen in. Ze wisten waar de communicatie moest liggen; dat je zelfs onafgewerkte producten moest delen met je publiek. Het is belangrijk om je proces te delen en zoveel mogelijk de wereld in te sturen, in de hoop dat het ergens resoneert. Resoneert het niet, ook goed. Dan weet je meteen dat het slecht of *mediocre* is.'

'Het is een zeer bevrijdende gedachte: een paar vind-ik-leuks en je materiaal gaat autonoom z'n gang. In het slechtste geval worden 1,3 miljard Chinezen boos op jou - en dat was dan nog met een cartoon die mijns inziens niet goed gemaakt was.' (*In China ontstond ophef na zijn cartoon over het coronavirus, red.*)

Speelt u dan bewust in op de globale mediastroom omdat iedereen die cartoons kan zien?

'In het begin heb ik nog geprobeerd om mijn cartoons te vertalen naar het Engels en dan de wereld in te sturen. Vooral na de aanslagen op Charlie Hebdo zijn er zo een aantal viraal gegaan. Die

globalisering via het internet is er dus effectief, maar in essentie zijn wij nog steeds *kleine mannekens*. Iedereen zit in zijn eigen bubbel. De algoritmes zijn ook zo raar; bijna niemand kan zich daar door duwen, enkel een leger *webdesigners*.'

'Ik pas mijn werk ook niet aan, maar dat er men-

u wel een kant kiezen.

'Ik kies bijna altijd de tegendraadse kant, die van de oppositie. Tegenwoordig krijg ik dus heel vaak te horen: "Ah, ge zijt links!" Maar ten tijde van Elio Di Rupo was ik dan weer "de rechtse". Mijn politieke kleur zal je dus niet in mijn car-

'In feite mag je nog steeds bijna alles zeggen; er komt gewoon ook weerwerk'

sen op Instagram of Facebook gaan reageren dat iets grappig is, dat gebeurt wel soms. Een *like* verandert niets, de tijd dat mensen gelyncht werden voor cartoons is in het Westen gelukkig voorbij. Je kunt dat niet maken, zeker in mijn geval niet, anders word ik een beetje machtgeil. Cartoonisten hebben best niet te veel macht op dat vlak.'

Die macht kan ook naar politieke macht vertaald worden. Toch kiest u er actief voor geen opdrachten aan te nemen van partijen. Bij het maken van een politieke cartoon moet

toons gaan vinden. In principe heb ik die zelfs niet, want politiek boeit me niet. Ik ben eerder een anarchist, iemand die het systeem wil omverwerpen. Natuurlijk niet aan de hand van geweld.'

'Tegenwoordig heb je bijvoorbeeld de klimaatjongeren: die steun ik enorm. Als je jong bent en je staat voor iets, dan moet je daarmee op straat komen. Zet die ouwe zakken maar eens te kakken! In mei '68 zijn ze pas beginnen luisteren wanneer de kasseien loskwamen uit de grond. Dus: breek het kot af, je hebt toch niets te verliezen.'

'Politiek boeit me niet. Ik ben eerder een anarchist'

'Van een politieke evolutie zal het niet komen. Je mag nog zo vriendelijk om je rechten vragen als je wilt, veel zal er niet veranderen. Rechten en verandering moet je afdwingen. Dat klinkt misschien allemaal revolutionair en makkelijk voor een cartoonist om te zeggen. Uiteindelijk zit ik ook gewoon maar tekeningetjes te maken.'

Wat u 'gewoon maar tekeningetjes' noemt, zorgt toch vaak voor ophef. Vindt u dat mensen sneller op hun tenen getrapt zijn dan vroeger?

'Kijk, je hebt tegenwoordig vooral die witte vijftigplusser die iets heeft van: "Ge moogt hier niets meer zeggen! Vroeger mochten wij nog lachen met ons vrouw en het woordje *neger* gebruiken!" Ergens begrijp ik die boomergeneratie. Maar als je naar andere landen kijkt, dan is het in West-Europa en zeker in België zeer goed gesteld met onze vrije meningsuiting. In feite mag je nog steeds bijna alles zeggen; er komt gewoon ook weerwerk.'

'In Nederland is dat anders. Hier maak ik bijna elke week minstens één cartoon waar ik de koning te kakken zet. Bij onze noorderburen is dat strafbaar. Daar werd enkele weken geleden nog iemand opgepakt omdat hij Maxima beledigd had. In België betalen we ze om uitgelachen te worden.'

Bent u bang dat een rechtser klimaat voor meer censuur kan zorgen?

'Het voordeel aan België is dat we hier alles zo complex hebben gemaakt dat we werkelijk niets kunnen veranderen. We kunnen zelfs geen bushalte verzetten - laat staan dat we de vrijheid van meningsuiting gaan intomen.'

'Zelf ben ik heel actief in de cartoonisten-rechtsnetwerken. Wereldwijd volgen we zaken op waar cartoonisten in de knel geraken. In Turkije is het bijvoorbeeld plots heel snel gegaan. Tien jaar geleden publiceerde ik er nog vlotjes islamkritische cartoons. Nu vlieg je daarvoor in *den bak*. In de VS hetzelfde verhaal. De vrije meningsuiting staat daar dan ook niet dusdanig onder druk door de legislatuur, maar vooral door het grote geld.'

'De enige vorm van censuur die ik zelf ervaar, komt ook van die multinationals. Als een cartoon wordt afgeflinkerd, is dat vaak vanuit Facebook zelf, nooit door iemand anders. Een heel extreem voorbeeld: als ik morgen naar de VRT zou bellen en zeg: "Moet je nu eens horen! Ik heb Manneken Pis, het symbool van ons land, getekend en kreeg plots te horen dat ik zijn piemeltje moest wegwerken! Van een imam nog wel!" Ja, dan staat het land wekenlang op stelten.'

'Nu, een imam heeft mij dat helemaal niet gevraagd. Wel Hasbro, het bedrijf dat onder meer Monopoly maakt. Toen ik in een interview com-

rousel van bekendheid mee te stappen. Een van de tofste dingen aan cartoonist zijn, is dat mijn onderwerpen mij niet kennen. Ik kan in een zaal-

Wij zijn getraind in aristotelisch denken: iets is ja of iets is nee. Maar iets kan eigenlijk alles tegelijk zijn'

municeerde dat ik op de hoes van de Brusselse variant zijn geslacht moest wegwerken, was dat helemaal niet erg. Want ja: ze beschermen hun commerciële belangen en integriteit als bedrijf. En dat zijn dingen die dus steeds meer opduiken.'

Naast de rechten van cartoonisten wereldwijd houdt u zich ook sterk bezig met privacy. Als cartoonist is dat soms een paradoxale houding: je gebruikt het gebrek aan privacy van bekendheden en grote koppen om de kost te verdienen. Ligt dat moreel gezien moeilijk?

'Die mensen hebben daar natuurlijk voor gekozen, die gaan zelfs nog verder dan dat. Politici hebben feitelijk de arrogantie om te zeggen: "Eigenlijk vind ik ons probleem niet complex. Ik vind zelfs dat ik een antwoord heb. Nadenken moet je zelf niet doen, stem op mij en ik ga dat voor u regelen." Als je zo'n arrogantie kent, dan eigen je jezelf macht toe. Die macht is voor mij mooi om onderuit gehaald te worden.'

'Zelf vind ik privacy heel belangrijk. Daarom kies ik er bewust voor om niet in die hele car-

te lopen vol met politici en niemand zal mij herkennen. Ik ben zaterdag nog naar de Van Eyck tentoonstelling geweest; ik liep daar continu rond met Sven Gatz. Ik wist precies wie hij was zonder dat hij wist wie ik was. Dat vond ik bevrijdend. Anonimiteit vind ik heel belangrijk.'

Maakt u op die manier gebruik van Lectrr als een soort alter ego?

'Ja, Lectrr, dat is een personage.'

Wat betekent Lectrr eigenlijk als naam?

'De betekenis van dat woord? Dat heeft geen betekenis. Al twintig jaar weet dat mensen enorme ambeteren. In het begin heb ik ook altijd consequent een ander antwoord gegeven. En dan heb je op een gegeven moment die ene journalist die zegt van: "Ja maar ja, en dat, en dat was dan niet waar, en dat misschien wel, of toch niet."'

'Mensen zijn om heel veel redenen altijd op zoek naar antwoorden. We zijn gefrustreerd als iets geen betekenis heeft. Alles moet zin hebben. Lectrr was in het begin ook altijd anders geschre-

ven. Dat frustreerde mensen nog meer, en dan vooral ook mijn webdesigner. Ik had indertijd twintig domeinnamen. Dat was ook wel commerciële zelfmoord, in feite. Het irrationele stoort. Als westerlingen zijn wij getraind in dat aristotelisch denken. Iets is ja of iets is nee, maar iets kan eigenlijk ook alles tegelijk zijn. En vandaar dus de naam Lecctrrrrr.'

Wat is dan het mooiste, onbeantwoorde, domste gegeven voor u?

'Godverdomme, dat is een moeilijke. (pauzeert) Ik heb echt geen flauw idee waarom we hier zijn. Waarom iemand hier is.'

U bent hier omwille van dit interview.

(lacht) 'Nee, nee, nee, op deze wereld hé. In het begin stel je je daar nog vragen bij. Zeker als je wat jonger bent. Eerst wijs je religie af. Dan zoek je jezelf op in allerlei machtsstructuren, zoals het Marxisme bijvoorbeeld. En daarna denk je weer van: dat is het niet. Uiteindelijk vormt het voor mij een rustgevende gedachte dat er geen reden hoeft te zijn. Er heerst zoveel vrijheid in iets niet snappen. Vandaar dat woordje Lectrr. Een absurde grap. Eigenlijk vormt heel het leven zo'n absurde grap. We hebben geen flauw idee waar we mee bezig zijn, en dat is toch schoon? Dit interview was dus zinloos vrees ik, sorry.'ə

GEEN FIAT VAN KU LEUVEN VOOR STUDENTEN DIE NAAR BUITENLAND WILLEN

CHINESE STUDENTEN GAAN NOG STEEDS GEBUKT ONDER STEREOTYPES

Verleiding
 Naïeve troela's in grote zwerm op een ver exotisch strand bevullen weer het Vlaamse scherm met achterlijke macho's navenant
 Zwangere Guydo Gezelle

vtm BREIDT SUCCESFORMULE UIT

BLIND GEROUWD

BLIND GEBOUWD

BLIND GESPAUWD

Geen zin in die verplichte les of oefensessie? Vertel luidop over je weekendje Italië en simuleer een rochelende hoestbui.

NIEUWE VOORZITTER IN WERKGROEP BIBLIOTHEEKPROBLEMATIEK KU LEUVEN

SELS MINIMALISEERT HEISA ROND NIEUWE LEERSTOEL

CHILLSTE STUDENTENJOBS IN LEUVEN

OPSCHEPPEN VAN 6,90 EURO MAALTIJDEN

ASSISTENT IMAM-OPLEIDING

LAYOUTEN VAN ACCO-CURSUSSEN

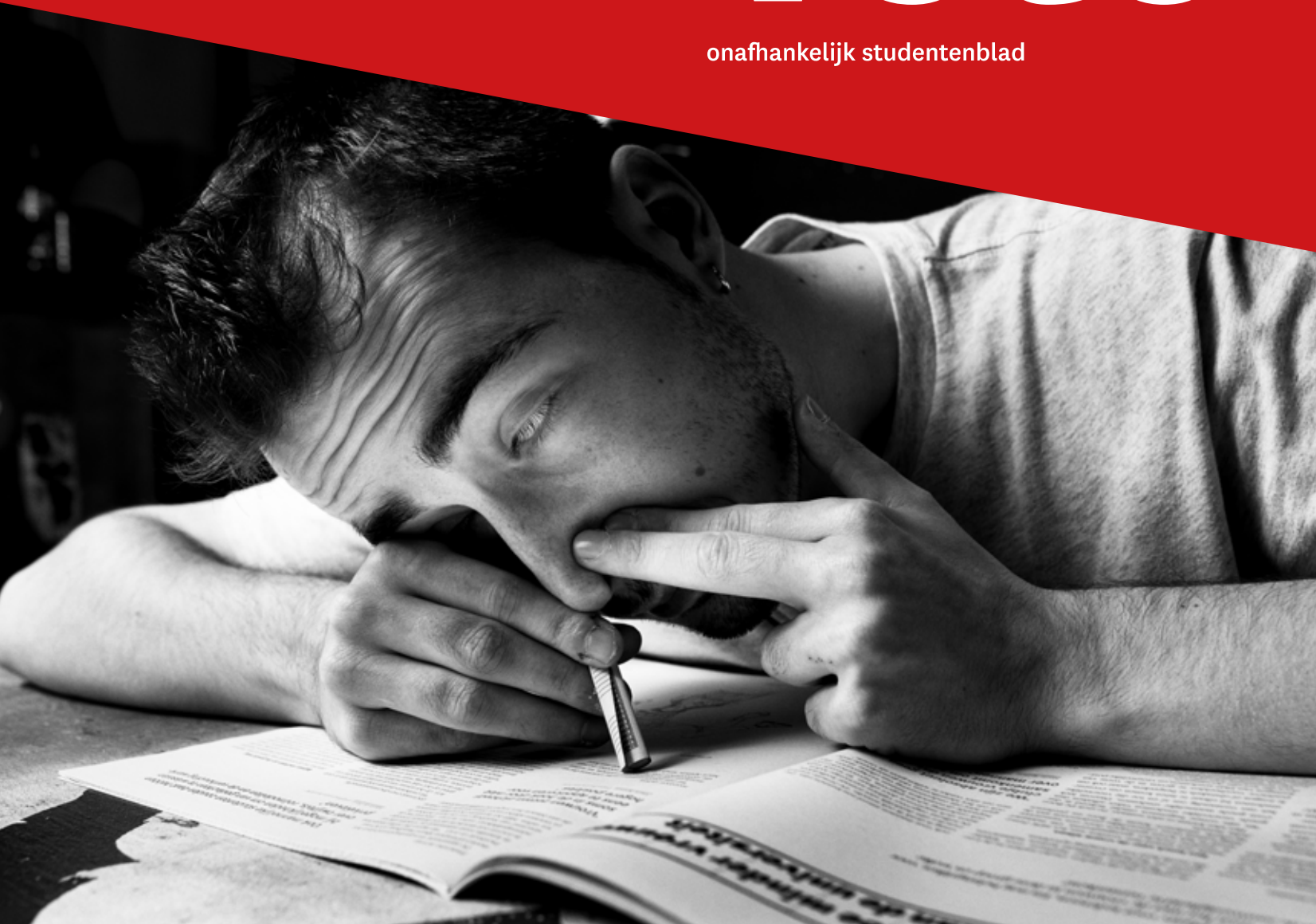
POPCORNVERKOPER CINEMA ZED

IEDEREEN AAN DE

veto

onafhankelijk studentenblad

elke lijn telt.

Veto zoekt talent. Leer ons kennen tijdens onze redactievergadering.
Elke donderdag om 19u bij Veto (Minderbroedersstraat 10)

Nog niet uitgelezen? LEES VERDER OP VETO.BE

colofon

Kulak laat nieuwe masters aan zich passeren

Ana Van Liedekerke
hoofdredacteur
ana@veto.be

Lien De Proost
redactiesecretaris
lien@eto.be

Tijs Keukeleire
redacteur onderwijs
tijs@veto.be

Daan Delespaul
redacteur sociaal
daan@veto.be

Pieter Jaspers
redacteur internationaal
pieter@veto.be

Mathilde Dams
redacteur student
mathilde@veto.be

Benno Debals
redacteur onderzoek
benno@veto.be

Mathieu Lonbois
redacteur cultuur
mathieu@veto.be

Arne Van Lautem
eindredacteur
arne@veto.be

Jan Costers
redacteur KU Leuven
jan@veto.be

Anne-Leen Declercq
redacteur beeld
anneleen@veto.be

eindredactie Arne 'Tommy Wiseau' Van Lautem, Arthur 'Erin, Eruit' Hendrikk, Sander Schoepen, Pieter 'Mike Bloomberg met goudstaven in zijn hand' Jaspers, Mathilde Dams, Tijs 'Fake news' Keukeleire, Lien De Proost, Remo 'Michaël "Geen antisemitisme te bekennen" Freilich Verdickt, Emiel 'paus die abortus pleegt' Roothoof **vormgeving** Lien De Proost, Ana 'Remo' Van Liedekerke **cover** Mo Bourgeois, Frank Claikens **schrijvers** Maria-Laura Martens, Emiel Roothoof, Remo Verdickt, Pieter Jaspers, Oriane Lecluyse, Ella Deweerdt, Anne Desreveaux, Benno 'Latent racisme' Debals, Daan 'Michel Wuyts en Jose de Cauwer' Delespaul, Jannes Badts, Tijs Keukeleire, Frank Claikens, Mikhail 'Linkse rat' Efimenko, Sjaak Tromp Meesters, Joanna Wils, Anne-Leen Declercq, Hilke Pattyn, Jeremy Van Weyenbergh, Mathilde Dams, Anna Strauven, Marie Coppens, Lara Lismont **fotografen** Maarten Van Malcot, Oriane Lecluyse, Benno Debals, Robbe Carette, Joanna Wils, Anne-Leen 'een kwaadgezinde journalist die uit is op quotes waarin duidelijk jodenhaat aanwezig is' Declercq **illustratoren** Lectr, Anne-Leen Declercq, Joanna Wils, Catharina Hermans, Kaylan Saro, Mo Bourgeois, Jarne Brimmel, Daphne De Roo **KU Leuven** Jan Costers, Mathilde Dams **TVeto** Frank Claikens, Philip Lammens, Ana Van Liedekerke, Remo Verdickt, Maarten Dascot, Maarten Van Malcot, Arthur Hendrikk **Strip** Kaylan Saro

Veto is een uitgave van de Leuvense studentenkoepel LOKO. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze redactievergadering, elke donderdag om 19u in de Minderbroedersstraat 10; of stuur een mailtje naar veto@veto.be en beantwoord de vraag: 'Als wat zou jij je verkleden op Olsjt Carnaval?'

De EU doorgeschud: dit was het Groot Kopstukkendebat 2020

Gedaan met tolereren voor eerstejaars

**Hou je pc veilig.
366 dagen per jaar.**

#HackersSchrikkelenMee

www.kuleuven.be/e-mune

KU Leuven zorgt voor je online gezondheid